

EUROPOS SĄJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

**Briuselis, 2024 m. balandžio 11 d.
(OR. en)**

**2022/0277(COD)
LEX 2322**

**PE-CONS 4/1/24
REV 1**

**AUDIO 10
DIGIT 16
CODEC 121
MI 60
DISINFO 7
FREMP 26
COMPET 62
EDPS 3
DATAPROTECT 30
JAI 88
SERVICES 6
POLGEN 13**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS, KURIUO NUSTATOMA
BENDRA ŽINIASKLAIDOS PASLAUGŲ VIDAUS RINKOJE SISTEMA IR IŠ DALIES
KEIČIAMA DIREKTYVA 2010/13/ES (EUROPOS ŽINIASKLAIDOS LAISVĖS AKTAS)**

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
REGLAMENTAS (ES) 2024/...**

2024 m. balandžio 11 d.

**kuriuo nustatoma bendra žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje sistema
ir iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES (Europos žiniasklaidos laisvės aktas)**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros³,

¹ OL C 100, 2023 3 16, p. 111.

² OL C 188, 2023 5 30, p. 79.

³ 2024 m. kovo 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2024 m. kovo 26 d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) nepriklausomos žiniasklaidos paslaugos vidaus rinkoje atlieka unikalų vaidmenį. Tai sparčiai kintantis ir ekonominiu požiūriu svarbus sektorius, kuris suteikia piliečiams bei bendrovėms galimybę susipažinti su įvairiais požiūriais ir patikimais informacijos šaltiniais, taigi, atlieka bendrojo intereso funkciją – viešąją priežiūrą, ir yra būtinas veiksnys formuojant viešąją nuomonę. Žiniasklaidos paslaugomis vis dažniau galima naudotis internetu ir tarpvalstybiniu mastu, bet skirtingose valstybėse narėse joms taikomos nevienodos taisyklės ir nevienodos apsaugos lygis. Nors kai kurie su audiovizualinės žiniasklaidos sektoriumi susiję klausimai buvo suderinti Sąjungos lygmeniu Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES¹, tos direktyvos taikymo sritis ir joje nagrinėjami klausimai yra riboti. Be to, ta direktyva netaikoma radijo ir spaudos sektoriams, nepaisant jų didėjančios tarpvalstybinės svarbos vidaus rinkoje;

¹ 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 95, 2010 4 15, p. 1).

- (2) atsižvelgiant į išskirtinį žiniasklaidos paslaugų vaidmenį, žiniasklaidos laisvės ir žiniasklaidos pliuralizmo, kaip dviejų pagrindinių demokratijos ir teisinės valstybės ramsčių, apsauga yra esminis gerai veikiančios žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos bruožas. Nuo naujojo amžiaus pradžios ta rinka, įskaitant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, radiją ir spaudą, sparčiai keičiasi, vis labiau įgydama skaitmeninį ir tarptautinį pobūdį. Joje yra daug ekonominių galimybių, tačiau kartu kyla nemažai iššūkių. Sąjunga turėtų padėti žiniasklaidos sektoriui, kad jis galėtų pasinaudoti šiomis galimybėmis vidaus rinkoje, kartu saugodama Sąjungai ir jos valstybėms narėms bendras vertybes, pavyzdžiui, pagrindines teises;

- (3) skaitmeninės žiniasklaidos erdvėje piliečiai ir įmonės naudojami žiniasklaidos turiniu ir paslaugomis, kurie akimirksniu prieinami asmeniniuose įrenginiuose ir vis dažniau pasiekiami tarpvalstybiniu mastu. Tai pasakytina apie audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, radiją ir spaudą, kurie yra lengvai prieinami internetu, pavyzdžiui, per tinklalaides arba internetinius naujienų portalus. Dėl turinio įvairiomis kalbomis prieinamumo ir lengvos prieigos per išmaniuosius įrenginius, pavyzdžiui, išmaniuosius telefonus ar planšetinius kompiuterius, didėja tarpvalstybinė žiniasklaidos paslaugų svarba, nustatyta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) sprendime¹. Šią svarbą patvirtina vis augantis automatinio vertimo arba subtitravimo priemonių, kurios mažina kalbines kliūtis vidaus rinkoje, naudojimas bei pripažinimas ir įvairių rūšių žiniasklaidos priemonių konvergencija, kai siūlomose paslaugose derinamas audiovizualinis ir neaudiovizualinis turinys;

¹ 2006 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo Vokietija prieš Parlamentą ir Tarybą, C-380/03, ECLI:EU:C:2006:772, 53 ir 54 punktai.

- (4) tačiau žiniasklaidos paslaugų vidaus rinka yra nepakankamai integruota ir kenčia dėl keleto nesėkmių rinkoje, kurias skaitmenizacija dar labiau didina. Pirma, pasaulinės interneto platformos veikia kaip vartai į žiniasklaidos turinį, taikydamos verslo modelius, pagal kuriuos dažnai siūloma be tarpininkų prieiti prie žiniasklaidos paslaugų ir platinamas poliarizuojantis turinys ir dezinformacija. Šios platformos taip pat yra svarbūs internetinės reklamos, dėl kurios iš žiniasklaidos sektoriaus atitraukiami finansiniai ištekliai, tuo neigiamai paveikiant jo finansinį tvarumą ir atitinkamai siūlomo turinio įvairovę, paslaugų teikėjai. Žiniasklaidos paslaugoms reikia daug žinių ir kapitalo, todėl norint išlikti konkurencingoms, patenkinti auditorijos poreikius ir klestėti vidaus rinkoje, joms būtinas mastas. Todėl ypač svarbi yra galimybė teikti paslaugas tarpvalstybiniu mastu ir gauti investicijų, įskaitant investicijas iš kitų valstybių narių arba kitose valstybėse narėse. Antra, laisvam judėjimui vidaus rinkoje trukdo nemažai nacionalinių apribojimų. Visų pirma dėl skirtingų nacionalinių taisyklių ir požiūrių, susijusių su žiniasklaidos pliuralizmu ir redakcine nepriklausomybe, nepakankamo nacionalinių reguliavimo institucijų ar įstaigų bendradarbiavimo, taip pat dėl neskaidraus ir nesąžiningo viešųjų ir privačiųjų ekonominių išteklių paskirstymo žiniasklaidos rinkos dalyviams sunku veikti ir plėstis tarpvalstybiniu mastu ir dėl to visoje Sąjungoje susidaro nevienodos sąlygos. Trečia, tinkamam žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos veikimui trukdo paslaugų teikėjai, įskaitant tam tikrų trečiųjų valstybių kontroliuojamus subjektus, kurie sistemingai skleidžia dezinformaciją arba manipuliuoja informacija ir kišasi, ir naudojami vidaus rinkos laisvėmis piktnaudžiavimo tikslais, taip kenkdami tinkamam rinkos dinamikos veikimui;

- (5) Sąjungos žiniasklaidos rinkai būdingas taisyklių ir požiūrių susiskaidymas įvairiu mastu neigiamai veikia įvairių sektorių, įskaitant audiovizualinį, radijo ir spaudos sektorių, žiniasklaidos paslaugų teikėjų ekonominės veiklos vidaus rinkoje vykdymo sąlygas ir mažina jų gebėjimą veiksmingai vykdyti tarpvalstybinę veiklą arba imtis veiklos kitose valstybėse narėse. Nacionalinės priemonės ir procedūros galėtų padėti užtikrinti žiniasklaidos pliuralizmą valstybėje narėje, tačiau valstybių narių nacionalinių priemonių ir procedūrų skirtumai ir nepakankamas jų koordinavimas gali lemti teisinį netikrumą ir papildomas išlaidas žiniasklaidos įmonėms, norinčioms patekti į naujas rinkas, ir todėl gali trukdyti joms pasinaudoti žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos mastu. Be to, žiniasklaidos įmonių veiklai poveikį darančios diskriminacinės arba protekcionistinės nacionalinės priemonės atgraso tarpvalstybines investicijas į žiniasklaidos sektorių ir kai kuriais atvejais gali priversti žiniasklaidos įmones, kurios jau veikia tam tikroje rinkoje, iš jos pasitraukti. Šios kliūtys daro poveikį tiek transliavimo, įskaitant audiovizualinį ir radijo transliavimą, tiek spaudos sektorių įmonėms. Nors redakcinės nepriklausomybės apsaugos priemonių susiskaidymas aktualus visiems žiniasklaidos sektoriams, jis ypatingai daro poveikį spaudos sektoriui dėl to, kad nacionaliniai reguliavimo ar savireguliacinio metodai spaudos atžvilgiu skiriasi labiau.

- (6) žiniasklaidos paslaugų vidaus rinką taip pat gali veikti nepakankamos nacionalinių reguliavimo institucijų ir įstaigų bendradarbiavimo reguliavimo srityje priemonės. Toks bendradarbiavimas yra labai svarbus siekiant užtikrinti, kad žiniasklaidos rinkos dalyviai, kurie dažnai veikia įvairiuose žiniasklaidos sektoriuose, sistemingai vykdančys dezinformaciją, manipuliuojantys informacija ir besikišantys, negautų naudos iš žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos masto. Be to, nors šališkas ekonominių išteklių paskirstymas, visų pirma valstybinės reklamos forma, naudojamas siekiant slapta subsidijuoti žiniasklaidos priemones visuose žiniasklaidos sektoriuose, jis paprastai daro ypač neigiamą poveikį spaudai, kurią yra susilpninusios mažėjančios pajamos iš reklamos. Dėl skaitmeninės transformacijos kylantys iššūkiai taip pat mažina visų žiniasklaidos sektorių įmonių, visų pirma mažesnių bendrovių radijo ir spaudos sektoriuje, galimybes vienodomis sąlygomis konkuruoti su interneto platformomis, kurios atlieka itin svarbų vaidmenį platinant turinį internetu;
- (7) reaguodamos į žiniasklaidos pliuralizmo ir žiniasklaidos laisvės internete iššūkius, kai kurios valstybės narės jau ėmėsi reguliavimo priemonių ir tikėtina, kad jų imsis ir likusios valstybės narės, todėl kyla pavojus, kad nacionaliniai požiūriai ir laisvo judėjimo vidaus rinkoje apribojimai dar labiau išsiskirs. Todėl būtina suderinti tam tikrus nacionalinių taisyklių aspektus, susijusius su žiniasklaidos pliuralizmu ir redakcine nepriklausomybe, taip užtikrinant aukštus standartus šioje srityje;

- (8) žiniasklaidos paslaugų gavėjai Sąjungoje, t.y. fiziniai asmenys, kurie yra valstybių narių piliečiai arba naudojami pagal Sąjungos teisę jiems priklausančiomis teisėmis, ir Sąjungoje įsisteigę juridiniai asmenys, turėtų turėti galimybę naudotis laikantis redakcinės laisvės principo parengtu pliuralistiniu žiniasklaidos turiniu vidaus rinkoje. Tai labai svarbu skatinant viešąjį diskursą ir pilietinį angažuotumą, nes įvairūs patikimi informacijos šaltiniai ir kokybiška žurnalistika įgalina piliečius priimti informaciją pagrįstus sprendimus, be kita ko, apie jų demokratijos padėtį. Tai taip pat labai svarbu kultūrų ir kalbų įvairovei Sąjungoje, atsižvelgiant į žiniasklaidos paslaugų vaidmenį padedant perteikti kultūrinę raišką. Valstybės narės turėtų gerbti teisę į žiniasklaidos turinio įvairovę ir prisidėti prie žiniasklaidai palankios aplinkos, užtikrindamos, kad būtų sudarytos atitinkamos pagrindinės sąlygos. Toks požiūris atspindi teisę gauti ir skleisti informaciją bei reikalavimą gerbti žiniasklaidos laisvę ir žiniasklaidos pliuralizmą pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 11 straipsnį, kartu su jos 22 straipsniu, kuriame reikalaujama, kad Sąjunga gerbtų kultūrų, religijų ir kalbų įvairovę. Be to, skatinant tarpvalstybinį žiniasklaidos paslaugų srautą, vidaus rinkoje turėtų būti užtikrintas būtinas paslaugų gavėjų apsaugos lygis. Galutinėje Konferencijos dėl Europos ateities ataskaitoje piliečiai ragino Sąjungą toliau skatinti žiniasklaidos nepriklausomumą ir pliuralizmą, visų pirma priimant teisės aktus, kuriais būtų šalinama grėsmė žiniasklaidos nepriklausomumui, įvedant būtiniausius Sąjungos lygmens standartus.

Todėl būtina suderinti tam tikrus nacionalinių taisyklių, susijusių su žiniasklaidos paslaugomis, aspektus, taip pat atsižvelgiant į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 167 straipsnį, kuriame dar kartą patvirtinama, kad svarbu gerbti valstybių narių nacionalinę ir regioninę įvairovę. Tačiau valstybės narės turėtų turėti galimybę priimti išsamesnes ar griežtesnes taisykles konkrečiose srityse, jei tomis taisyklėmis užtikrinama aukštesnio lygio žiniasklaidos pliuralizmo arba redakcinės nepriklausomybės apsauga, laikantis šio reglamento ir Sąjungos teisės, ir jei valstybės narės neriboja laisvo žiniasklaidos paslaugų judėjimo iš kitų valstybių narių, kurios laikosi tose srityse nustatytų taisyklių. Valstybės narės taip pat turėtų ir toliau turėti galimybę toliau taikyti arba priimti priemones, kuriomis nacionaliniu lygmeniu būtų išsaugotas žiniasklaidos pliuralizmas ar redakcinė nepriklausomybė, kiek tai susiję su aspektais, kuriems netaikomas šis reglamentas, jei tokios priemonės atitinka Sąjungos teisę, įskaitant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2022/2065¹. Taip pat tikslinga priminti, kad šiuo reglamentu paisoma Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 4 straipsnio 2 dalyje nurodytos valstybių narių atsakomybės, visų pirma jų įgaliojimų apsaugoti esmines valstybines funkcijas;

¹ 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2065 dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (Skaitmeninių paslaugų aktas) (OL L 277, 2022 10 27, p. 1).

- (9) šiame reglamente žiniasklaidos paslaugos apibrėžtis turėtų apsiriboti SESV apibrėžtomis paslaugomis, todėl turėtų apimti bet kokią ekonominės veiklos formą. Žiniasklaidos paslaugos apibrėžtis visų pirma turėtų apimti televizijos ar radijo transliacijas, užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, garso tinklalaides arba spaudos publikacijas. Į ją neturėtų būti įtrauktas naudotojų sukurtas turinys, įkeltas į interneto platformą, išskyrus atvejus, kai tai yra profesinė veikla, paprastai vykdoma už finansinį ar kitokį atlygį. Ji taip pat neturėtų apimti išskirtinai privataus susirašinėjimo, pavyzdžiui, elektroninių laiškų, ir visų tų paslaugų, kurių pagrindinis tikslas nėra programų arba spaudos publikacijų teikimas, t. y. kai turinys yra tik paslaugos priedas, o ne pagrindinis jos tikslas, pavyzdžiui, reklamos skelbimai arba informacija, susijusi su produktu ar paslauga, teikiama interneto svetainėse, kuriose neteikiamos žiniasklaidos paslaugos. Apibrėžtis neturėtų aprėpti korporatyvinės komunikacijos ir informacinės ar reklaminės medžiagos platinimo viešiesiems ar privatiesiems subjektams. Be to, kadangi žiniasklaidos paslaugų teikėjų veikla vidaus rinkoje galėtų būti įvairių formų, žiniasklaidos paslaugų teikėjo apibrėžtis turėtų apimti platų į žiniasklaidos paslaugų apibrėžties taikymo sritį patenkančių profesionalių žiniasklaidos subjektų, įskaitant laisvai samdomus darbuotojus, spektrą;

- (10) visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai turėtų būti suprantami kaip tie, kuriems tuo pačiu metu suteikti su viešosiomis paslaugomis susiję įgaliojimai ir kurie gauna viešąjį finansavimą jiems vykdyti. Tai neturėtų būti taikoma privačioms žiniasklaidos bendrovėms, kurios sutiko vykdyti tam tikras konkrečias bendro intereso užduotis už atlygį, kaip ribotą savo veiklos dalį;
- (11) skaitmeninėje žiniasklaidos rinkoje į žiniasklaidos paslaugų teikėjo apibrėžtį galėtų patekti dalijimosi vaizdo medžiaga platformų arba labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai. Paprastai tokie paslaugų teikėjai atlieka svarbų vaidmenį organizuojant turinį, be kita ko, automatizuotomis priemonėmis ar algoritmais, tačiau neprisiima redakcinės atsakomybės už turinį, prie kurio suteikia prieigą. Tačiau vis labiau vientisoje žiniasklaidos aplinkoje kai kurie dalijimosi vaizdo medžiaga platformų arba labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai ėmėsi atitinkamos savo paslaugų dalies ar kelių dalių redakcinės kontrolės. Todėl kai tokie subjektai vykdo atitinkamos savo paslaugų dalies ar kelių dalių redakcinę kontrolę, jie gali būti laikomi ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjais arba labai didelės interneto platformos paslaugos teikėjais, ir žiniasklaidos paslaugų teikėjais;

- (12) auditorijos matavimo apibrėžtis turėtų apimti matavimo sistemas, sukurtas pagal pramonės standartus, dėl kurių susitarė savireguliacijos (pavyzdžiui, jungtiniai pramonės komitetai), ir matavimo sistemas, kurios sukurtos netaikant savireguliacijos metodų. Pastarąsias dažniausiai taiko tam tikri internetinės rinkos dalyviai, įskaitant internetines platformas, kurie auditoriją matuoja savarankiškai arba rinkai pateikia savo nuosavybines auditorijos matavimo sistemas nesilaikydami bendrai sutartų pramonės standartų ar geriausios praktikos. Atsižvelgiant į tai, kad tokios auditorijos matavimo sistemos daro didelį poveikį reklamos ir žiniasklaidos rinkoms, šis reglamentas joms turėtų būti taikomas. Visų pirma, dėl gebėjimo suteikti prieigą prie žiniasklaidos turinio ir galimybės reklama paveikti savo naudotojus interneto platformos gali konkuruoti su žiniasklaidos paslaugų teikėjais, kurių turinį jos platina. Todėl „auditorijos matavimo“ apibrėžtis turėtų būti suprantama kaip apimanti ir matavimo sistemas, leidžiančias rinkti, aiškinti ar kitaip tvarkyti informaciją apie žiniasklaidos turinio ir naudotojų sukurto turinio interneto platformose, kurios visų pirma naudojamos prieigai prie tokio turinio, naudojimą. Taip būtų užtikrinta, kad auditorijos matavimo paslaugų teikėjai, kurie yra turinio platinimo tarpininkai, skaidriai vykdytų savo auditorijos matavimo veiklą, taip skatinant žiniasklaidos paslaugų teikėjų ir reklamos skleidėjų gebėjimą priimti informacija pagrįstus sprendimus;

- (13) valstybinė reklama, kaip apibrėžta šiame reglamente turėtų būti suprantama plačiai, kaip apimanti reklamos arba savireklamos veiklą, viešus skelbimus ar informacines kampanijas, vykdomus įvairių institucijų ar subjektų (arba kuri vykdoma jų vardu ar užsakymu), įskaitant nacionalines arba subnacionalines valdžios institucijas, reguliavimo institucijas ar įstaigas, taip pat subjektus, tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamus nacionalinių arba subnacionalinių valdžios institucijų. Tokią kontrolę gali lemti teisės, sutartys ar bet kokios kitos priemonės, suteikiančios galimybę daryti lemiamą įtaką subjektui. Visų pirma, kaip nustatyta Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004¹ 3 straipsnio 2 dalyje, svarbūs veiksniai yra nuosavybės teisė į subjektų kapitalą arba teisė naudotis visu arba dalimi turto ar teisėmis ir sutartimis, kurios daro didelę įtaką formuojant subjekto organus, balsuojant arba priimant sprendimus. Tačiau valstybinės reklamos apibrėžtis neturėtų apimti oficialių skelbimų, pateisinamų dėl svarbių viešojo intereso priežasčių, pavyzdžiui, valdžios institucijų ar subjektų skubių pranešimų, kurie būtini, pavyzdžiui, stichinių nelaimių, sveikatos krizių, avarių ar kitų nelaimingų atsitikimų, galinčių pakenkti asmenims, atvejais. Pasibaigus nepaprastajai padėčiai, skelbimai, susiję su ta ekstremaliąja situacija ir pateikiami, reklamuojami, skelbiami ar platinami už užmokestį ar bet kokią kitą atlygį, turėtų būti laikomi valstybine reklama;

¹ 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB susijungimų reglamentas) (OL L 24, 2004 1 29, p. 1).

- (14) siekiant užtikrinti, kad visuomenė naudotųsi žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos teikiamais privalumais, būtina ne tik užtikrinti Sutartyse numatytas pagrindines laisves, bet ir teisinį tikrumą, kuris reikalingas norint naudotis integruotos ir išsivysčiusios rinkos nauda. Žiniasklaidos paslaugų gavėjai turėtų turėti galimybę gerai veikiančioje vidaus rinkoje naudotis kokybiškomis žiniasklaidos paslaugomis, kurias nepriklausomai ir laikydamiesi etikos ir žurnalistikos standartų parengė žurnalistai ir kuriomis pateikiama patikima informacija. Tai ypač svarbu naujienų ir aktualijų turiniui, kuris apima plačią politinio, visuomeninio ar kultūrinio intereso turinio kategoriją (vietos, nacionaliniu ar tarptautiniu lygmeniu). Naujienų ir aktualijų turinys gali atlikti svarbų vaidmenį formuojant viešąją nuomonę ir daro tiesioginį poveikį demokratiniam dalyvavimui ir visuomenės gerovei. Šiomis aplinkybėmis naujienų ir aktualijų turinys turėtų būti suprantamas kaip apimantis bet kokios rūšies naujienų ir aktualijų turinį, neatsižvelgiant į jo formą. Naujienų ir aktualijų turinys gali pasiekti auditoriją įvairiais formatais, pavyzdžiui, dokumentiniais filmais, žurnalais ar pokalbių laidomis, ir gali būti platinamas įvairiais būdais, be kita ko, įkeliant jį į interneto platformas. Kokybiškos žiniasklaidos paslaugos taip pat yra priešnuodis dezinformacijai, be kita ko, užsienio vykdomam manipuliavimui informacija ir kišimuisi. Prieiga prie tokių paslaugų taip pat turėtų būti užtikrinta užkertant kelią mėginimams nutildyti žurnalistus, – pradedant grasinimais ir priekabiavimu, baigiant cenzūra ir prieštaraujančių nuomonių diskreditavimu, – nes tai galėtų apriboti laisvą informacijos judėjimą viešojoje erdvėje, kadangi sumažėtų informacijos kokybė ir pliuralizmas. Teisė į žiniasklaidos turinio įvairovę nereiškia, kad kuris nors žiniasklaidos paslaugų teikėjas atitinkamai privalo laikytis teisės aktuose aiškiai nenustatytų standartų;

- (15) šis reglamentas neturi įtakos Chartijoje asmenims garantuojamai saviraiškos ir informacijos laisvei. Europos Žmogaus Teisių Teismas yra pažymėjęs, kad tokiaame jautriame sektoriuje kaip audiovizualinė žiniasklaida, be neigiamos pareigos nesikišti, valdžios institucijos turi ir pozityvią pareigą sukurti atitinkamą teisinę bei administracinę sistemą, užtikrinančią veiksmingą žiniasklaidos pliuralizmą¹;
- (16) laisvas patikimos informacijos srautas yra labai svarbus gerai veikiančiai žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkai. Todėl žiniasklaidos paslaugų teikimui neturėtų būti taikomi jokie apribojimai, prieštaraujantys šiam reglamentui ar kitoms Sąjungos teisės normoms, pavyzdžiui, Direktyvai 2010/13/ES, kurioje numatytos priemonės, kurių reikia norint apsaugoti naudotojus nuo neteisėto ir žalingo turinio. Apribojimai taip pat gali būti susiję su priemonėmis, kurias nacionalinės valdžios institucijos taiko laikydamosi Sąjungos teisės;
- (17) redakcinės nepriklausomybės apsauga yra būtina žiniasklaidos paslaugų teikėjų veiklos ir jų profesinio sąžiningumo saugioje žiniasklaidos aplinkoje sąlyga. Redakcinė nepriklausomybė yra ypač svarbi žiniasklaidos paslaugų teikėjams, perteikiantiems naujienų ir aktualijų turinį, atsižvelgiant į jo, kaip viešosios gėrybės, visuomeninę funkciją. Žiniasklaidos paslaugų teikėjai turėtų turėti galimybę laisvai vykdyti savo ekonominę veiklą vidaus rinkoje ir vienodomis sąlygomis konkuruoti vis besiplečiančioje internetinėje aplinkoje, kurioje informacijos srautų valstybių sienos nesulaiko;

¹ 2012 m. EŽTT sprendimas Centro Europa 7 S.R.L. ir Di Stefano prieš Italiją [GC], Nr. 38433/09, 134 punktas.

- (18) valstybės narės laikosi skirtingų požiūrių į redakcinės laisvės ir redakcinės nepriklausomybės apsaugą, kurią vis sunkiau užtikrinti visoje Sąjungoje. Konkrečiai, keliose valstybėse narėse daugėja kišimosi į žiniasklaidos paslaugų teikėjų redakcinius sprendimus atvejų. Toks kišimasis gali būti tiesioginis arba netiesioginis, vykdomas valstybės ar kitų subjektų, įskaitant valdžios institucijas, renkamuosius pareigūnus, valstybės tarnautojus ir politikus, siekiant, pavyzdžiui, gauti politinės naudos. Žiniasklaidos paslaugų teikėjų akcininkai ir kiti privatieji dalininkai, siekdami ekonominės ar kitokios naudos, gali veikti pažeisdami būtiną pusiausvyrą tarp, iš vienos pusės, jų pačių laisvės užsiimti verslu ir saviraiškos laisvės ir, iš kitos pusės, redakcinės saviraiškos laisvės ir naudotojų teisių į informaciją. Atsižvelgiant į žiniasklaidos vaidmenį visuomenėje, toks nederamas kišimasis galėtų neigiamai paveikti viešosios nuomonės formavimo procesą. Be to, pastarojo meto žiniasklaidos platinimo ir naudojimosi ja tendencijos, ypač internetinėje aplinkoje, paskatino valstybės nares svarstyti įstatymus, kuriais siekiama reguliuoti žiniasklaidos turinio teikimą. Žiniasklaidos paslaugų teikėjų požiūris į redakcinės nepriklausomybės užtikrinimą taip pat skiriasi. Dėl tokio kišimosi, reguliavimo susiskaidymo ir požiūrių skirtingumo vidaus rinkoje nukenčia žiniasklaidos paslaugų teikėjų ekonominės veiklos sąlygos ir galiausiai – žiniasklaidos paslaugų, kurias gauna piliečiai ir įmonės, kokybė. Todėl būtina nustatyti veiksmingas apsaugos priemones, kuriomis sudaromos sąlygos naudotis redakcine laisve visoje Sąjungoje, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai galėtų nepriklausomai kurti ir platinti savo turinį tarpvalstybiniu mastu, o žiniasklaidos paslaugų gavėjai galėtų tokį turinį gauti;

- (19) žurnalistai ir redaktoriai yra pagrindiniai patikimo žiniasklaidos turinio rengimo ir pateikimo dalyviai, visų pirma kai jie praneša apie naujienas ar aktualijas. Žurnalistams šaltiniai prilygsta „žaliavoms“: jie yra žiniasklaidos turinio, visų pirma naujienų ir aktualijų turinio, rengimo pagrindas. Todėl labai svarbu apsaugoti žurnalistų pajėgumą rinkti, tikrinti pagal faktus ir analizuoti informaciją, visų pirma tiek realiame gyvenime, tiek internete konfidencialiai perduotą ar praneštą informaciją, kuri yra susijusi su žurnalistų šaltiniais arba pagal kurią būtų galima juos identifikuoti. Žiniasklaidos paslaugų teikėjai ir jų redakcijų darbuotojai, visų pirma žurnalistai, įskaitant tuos, kurie naudojami nestandartinėmis užimtumo formomis, pvz., laisvai samdomus darbuotojus, turėtų turėti galimybę pasikliauti patikima žurnalistų šaltinių ir konfidencialių ryšių apsauga, įskaitant apsaugą nuo nederamo kišimosi ir sekimo technologijų diegimo. Nesant tokios apsaugos, gali būti atgrasoma nuo laisvo šaltinių judėjimo pas žiniasklaidos paslaugų teikėjus, todėl gali būti trukdoma žiniasklaidos paslaugų teikėjams laisvai vykdyti ekonominę veiklą, taip pat kenkiant informacijos visuomenei, be kita ko, viešajam interesui svarbiais klausimais, teikimui. Dėl to tokios kliūtys gali pakenkti žurnalistų laisvei užsiimti ekonomine veikla ir atlikti svarbų viešosios priežiūros vaidmenį, taip neigiamai paveikiant kokybiškų žiniasklaidos paslaugų prieinamumą;

- (20) siekiant išvengti žurnalistų šaltinių ir konfidencialių ryšių apsaugos apėjimo ir užtikrinti, kad būtų tinkamai gerbiamas privatus ir šeimos gyvenimas, būsto neliečiamybė ir komunikacijos slaptumas pagal Chartiją, apsaugos priemonės taip pat turėtų būti taikomos asmenims, kurie dėl savo reguliarių asmeninių ar profesinių santykių su žiniasklaidos paslaugų teikėjais arba jų redakcijų darbuotojais gali turėti informacijos, pagal kurią būtų galima identifikuoti žurnalistų šaltinius ar nustatyti konfidencialius ryšius. Tai turėtų apimti artimus santykius palaikančius asmenis, nuolat ir nepertraukiamai gyvenančius bendrame namų ūkyje, taip pat asmenis, kurie profesionaliai dalyvauja arba dalyvavo ruošiant, rengiant ar platinant programas ar spaudos publikacijas, į kuriuos galėtų būti taikomasi vien tik dėl jų glaudžių ryšių su žiniasklaidos paslaugų teikėjais, žurnalistais ar kitais redakcijų darbuotojais. Žurnalistų šaltinių ir konfidencialių ryšių apsauga taip pat turėtų būti naudinga žiniasklaidos paslaugų teikėjų darbuotojams, pavyzdžiui, techniniams darbuotojams, įskaitant kibernetinio saugumo ekspertus, į kuriuos galėtų būti taikomasi dėl jų svarbaus pagalbinio vaidmens žurnalistams jų kasdieniame darbe, kuriame reikia sprendimų, kad būtų užtikrintas žurnalistų darbo konfidencialumas, ir dėl iš to atsirandančios tikimybės, kad šie darbuotojai gali susipažinti su informacija apie žurnalistų šaltinius arba konfidencialius ryšius;

- (21) žurnalistų šaltinių ir konfidencialių ryšių apsauga atitinka Chartijos 11 straipsnyje įtvirtintos pagrindinės teisės apsaugą ir prie jos prisideda. Tai taip pat labai svarbu siekiant apsaugoti žiniasklaidos paslaugų teikėjų, ypač tiriamosios žurnalistikos atstovų, viešosios priežiūros vaidmenį demokratinėse visuomenėse ir puoselėti teisinės valstybės principą. Atsižvelgiant į tai, siekiant užtikrinti tinkamą žurnalistų šaltinių ir konfidencialių ryšių apsaugos lygį, reikia, kad leidimą taikyti priemones tokiai informacijai gauti suteiktų institucija, galinti nepriklausomai ir nešališkai įvertinti, ar tai pateisinama dėl svarbių viešojo intereso priežasčių, pavyzdžiui, teismas, teisėjas, prokuroras, vykdamas teismines funkcijas, ar kita tokia institucija, kompetentinga leisti taikyti tas priemones pagal nacionalinę teisę. Tam taip pat reikalinga, kad tokia institucija reguliariai peržiūrėtų sekimo priemones, kad nustatytų, ar tebetenkinamos priemonės taikymą pateisinančios sąlygos. Šio reikalavimo taip pat laikomasi, jei atliekant reguliarią peržiūrą siekiama patikrinti, ar įvykdytos sąlygos, pateisinančios leidimo taikyti priemonę pratęsimą;

- (22) taip pat reikėtų prisiminti, kad pagal nusistovėjusią Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją teisė į veiksmingą teisminę apsaugą iš esmės reiškia, kad nekeliant pavojaus vykdomų tyrimų veiksmingumui, turi būti laiku informuojama apie be suinteresuotojo asmens žinios naudojamas sekimo priemones, kad būtų galima ta teise veiksmingai pasinaudoti. Siekiant dar labiau sustiprinti tą teisę, svarbu, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai, žurnalistai, taip pat asmenys, palaikantys reguliarius ar profesinius santykius su jais, galėtų pasikliauti tinkama pagalba įgyvendinant tą teisę. Tokia pagalba gali būti teisinio, finansinio ar kitokio pobūdžio, pavyzdžiui, informacijos apie galimas teismines teisių gynimo priemones teikimas. Tokią pagalbą galėtų veiksmingai teikti, pavyzdžiui, nepriklausoma institucija ar įstaiga arba, jei tokios institucijos ar įstaigos nėra, savireguliacinio įstaiga ar mechanizmas. Šio reglamento tikslas nėra suderinti sąvokas „sulaikyti“, „tikrinti“, „kratyti ir taikyti konfiskavimą“ ir „sekti“;

- (23) šiuo metu žurnalistų šaltinių ir konfidencialių ryšių apsauga valstybėse narėse reglamentuojama nevienodai. Kai kurios valstybės narės numato absoliučią apsaugą, kad žurnalistai nebūtų verčiami atskleisti informaciją, pagal kurią būtų įmanoma nustatyti jų šaltinį, įskaitant ryšius, palaikomus pagal įsipareigojimą išlaikyti konfidencialumą, baudžiamajame ir administraciniame procese. Kitos valstybės narės suteikia kvalifikuotą apsaugą, kuri taikoma tik teismo procesuose, iškeltuose pagal tam tikrus baudžiamuosius kaltinimus, o likusios suteikia apsaugą pagal bendrąjį principą. Tai lemia žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos susiskaidymą ir nevienodus žurnalistų šaltinių ir konfidencialių ryšių apsaugos standartus visoje Sąjungoje. Tuo tikslu šiuo reglamentu nustatomi bendri būtiniausi žurnalistų šaltinių ir konfidencialių ryšių apsaugos standartai, susiję su procesinėmis prievartos priemonėmis, kurias valstybės narės naudoja tokiai informacijai gauti. Siekdamos užtikrinti veiksmingą žurnalistų šaltinių ir konfidencialių ryšių apsaugą, valstybės narės neturėtų imtis tokių priemonių, įskaitant intervencinio sekimo programinės įrangos diegimą, žiniasklaidos paslaugų teikėjų, jų redakcijų darbuotojų ar asmenų, kurie dėl savo reguliarių ar profesinių santykių su žiniasklaidos paslaugų teikėju ar jo redakcijos darbuotojais galėtų turėti informacijos, susijusios su žurnalistų šaltiniais ar konfidencialiais ryšiais, arba pagal kurią būtų galima tuos šaltinius ar ryšius identifikuoti, atžvilgiu;

- (24) žiniasklaidos specialistai, visų pirma žurnalistai ir kiti redakcinėje veikloje dalyvaujantys žiniasklaidos specialistai, vis dažniau vykdo tarpvalstybinius projektus ir teikia savo paslaugas tarpvalstybinei auditorijai, ir savo ruožtu žiniasklaidos paslaugų teikėjams. Dėl to tikėtina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai susidurs su kliūtimis, teisiniu netikrumu ir nevienodomis konkurencijos sąlygomis. Todėl žurnalistų šaltinių ir konfidencialių ryšių apsaugą reikia suderinti ir toliau stiprinti Sąjungos lygmeniu. Tai neturėtų daryti poveikio tolesnei ar absoliučiai apsaugai nacionaliniu lygmeniu;

- (25) intervencinio sekimo programinė įranga, visų pirma įskaitant tai, kas paprastai vadinama šnipinėjimo programomis, yra ypač invazinė žiniasklaidos specialistų ir jų šaltinių stebėjimo forma. Ji gali būti diegiama siekiant slapta įrašyti skambučius arba kitaip naudoti galutinio naudotojo įrenginio mikrofona, filmuoti ar fotografuoti fizinius asmenis, aparatus ar jų aplinką, kopijuoti pranešimus, gauti užšifruotus turinio duomenis, sekti naršymo veiklą, geografinę buvimo vietą arba rinkti kitus jautiklių duomenis ar sekti veiklą įvairiuose galutinio naudotojo įrenginiuose. Tai turi atgrasomąjį poveikį laisvam ekonominės veiklos vykdymui žiniasklaidos sektoriuje. Tai visų pirma kelia pavojų patikimiems žurnalistų santykiams su jų šaltiniais, kurie yra žurnalistikos profesijos pagrindas. Atsižvelgiant į tokios programinės įrangos skaitmeninį ir invazinį pobūdį ir į tai, kad įrenginiai naudojami tarpvalstybiniu mastu, tai daro ypač žalingą poveikį žiniasklaidos paslaugų teikėjų ekonominės veiklos vykdymui vidaus rinkoje. Todėl būtina užtikrinti, kad žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje veikiantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai, įskaitant žurnalistus, pasikliautų tvirta suderinta apsauga, susijusia su invazinių stebėjimo programų diegimu Sąjungoje, įskaitant atvejus, kai valstybių narių valdžios institucijos kreipiasi į privačius subjektus, kad jos šias programas diegtų;

- (26) invazinės stebėjimo programos turėtų būti diegiamos tik tuo atveju, jei tai pateisinama dėl svarbių viešojo intereso priežasčių, yra numatyta Sąjungos arba nacionalinėje teisėje, atitinka Chartijos 52 straipsnio 1 dalį, kaip ją išaiškino Teisingumo Teismas, ir kitus Sąjungos teisės aktus, tai buvo leista *ex ante* arba, išimtiniais ir skubiais atvejais, vėliau patvirtinta teisminės institucijos arba nepriklausomos ir nešališkos sprendimus priimančios institucijos, tai daroma tiriant Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR¹ 2 straipsnio 2 dalyje nurodytas nusikalstamas veikas, atitinkamoje valstybėje narėje baustinas laisvės atėmimo bausmė arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – bent treji metai, arba kitus sunkius nusikaltimus, atitinkamoje valstybėje narėje baustinus laisvės atėmimo bausmė arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – bent penkeri metai, kaip nustatyta nacionalinėje valstybės narės teisėje, ir jei jokia kita mažiau ribojanti priemonė nebūtų tinkama ir pakankama reikiamai informacijai gauti. Pagal proporcingumo principą asmens teisės ir laisvės gali būti ribojamos tik tuo atveju, jei tai būtina ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus. Taigi, konkrečiai kalbant apie intervencinio sekimo programinės įrangos įdiegimą, būtina nustatyti, kad nagrinėjama nusikalstama veika pasiekia šiame reglamente nustatytą sunkumo ribą, kad šiai nusikalstamai veikai tirti ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už ją, individualiai vertinant visas reikšmingas konkrečios bylos aplinkybes, būtinas intervencinės sekimo programinės įrangos diegimo keliamas ypač invazinis kišimasis į pagrindines teises ir ekonomines laisves, kad yra pakankamai aptariamose nusikalstamos veikos įvykdymo įrodymų ir kad intervencinio sekimo programinės įrangos diegimas yra svarbus nustatant faktus, susijusius su šios nusikalstamos veikos tyrimu ir baudžiamuoju persekiojimu už ją;

¹ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002 7 18, p. 1).

- (27) visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai atlieka ypatingą vaidmenį žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje, nes pagal savo kompetenciją, apibrėžtą nacionaliniu lygmeniu pagal prie ES sutarties ir SESV pridėtą Protokolą Nr. 29 dėl valstybių narių visuomeninės transliacijos sistemos, užtikrina, kad piliečiai ir įmonės turėtų galimybę gauti įvairaus turinio pasiūlą, įskaitant kokybišką informaciją ir nešališką bei subalansuotą nušvietimą žiniasklaidoje. Ji atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant pagrindinę teisę į saviraiškos ir informacijos laisvę, suteikiant žmonėms galimybę ieškoti įvairios informacijos ir ją gauti, taip pat propaguojant demokratijos, kultūrų įvairovės ir socialinės sanglaudos vertybes. Ji suteikia forumą viešoms diskusijoms ir platesnio piliečių demokratinio dalyvavimo skatinimo priemonės. Visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų nepriklausomumas yra itin svarbus rinkimų laikotarpiu siekiant užtikrinti, kad piliečiai galėtų gauti nešališką ir kokybišką informaciją. Tačiau visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai gali būti ypač pažeidžiami dėl jų institucinės sąsajos su valstybe ir gaunamo viešojo finansavimo. Šią riziką padidina su visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų vykdomu subalansuotu informacijos pateikimu ir nepriklausomu valdymu susijusios apsaugos priemonės, kurios Sąjungoje yra nevienodos. Tiek 2022 m. liepos 13 d. Komisijos komunikate „2022 m. teisinės valstybės principo taikymo ataskaita“, tiek Žiniasklaidos pliuralizmo ir žiniasklaidos laisvės centro 2022 m. Žiniasklaidos pliuralizmo observatorijoje patvirtintas tokių apsaugos priemonių susiskaidymas ir nurodoma rizika, kylanti dėl nepakankamo finansavimo. Europos audiovizualinės observatorijos 2022 m. ataskaitoje „Visuomeninės žiniasklaidos valdymas ir nepriklausomumas“ nurodyta, kad visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų nepriklausomumo garantijos Sąjungoje skiriasi, nes skiriasi jų taikymo sritis ir nacionalinių požiūrių išsamumas;

- (28) teisinės sistemos, kuriomis siekiama užtikrinti subalansuotą visuomeninio žiniasklaidos paslaugų teikėjo vykdomą informacijos pateikimą, skiriasi visoje Sąjungoje. Be to, visoje Sąjungoje skiriasi visuomeninės žiniasklaidos vadovybės skyrimo ir atleidimo iš darbo taisyklės. Pavyzdžiui, daugumos nacionalinių teisinių tvarkų atveju nustatyti keli atleidimo iš darbo pagrindai, o kitų atveju nenumatyta jokių konkrečių taisyklių. Jei taisyklės yra nustatytos, kai kuriais atvejais jos yra nepakankamos arba praktiškai neveiksmingos. Taip pat esama atvejų, kai valstybėse narėse vykdomos teisėkūros reformos, kuriomis didinama vyriausybinių visuomeninės žiniasklaidos kontrolė, be kita ko, kiek tai susiję su visuomeninės žiniasklaidos valdybos vadovų ar narių skyrimu. Visuomeninės žiniasklaidos finansavimo pakankamumo ir nuspėjamumo užtikrinimo metodai valstybėse narėse taip pat skiriasi. Kai apsaugos priemonių nėra arba jų nepakanka, kyla politinio kišimosi siekiant paveikti visuomeninės žiniasklaidos redakcinę liniją ar valdymą rizika. Dėl neegzistuojančių arba nepakankamų nepriklausomumo apsaugos priemonių taip pat gali trūkti finansavimo stabilumo, todėl visuomeninei žiniasklaidai gali kilti politinės kontrolės ar papildomos politinės kontrolės rizika. Tai gali lemti atvejus, kai visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai pateikia ne visą informaciją arba vykdo šališką nušvietimą žiniasklaidoje, kai vyriausybė kišasi į jos administracijos narių skyrimą ar atleidimą iš darbo, kai tokia žiniasklaida savavališkai koreguojama ar nestabiliai finansuojama. Visa tai daro neigiamą poveikį galimybei naudotis nepriklausomomis ir nešališkomis žiniasklaidos paslaugomis, taip darant poveikį Chartijos 11 straipsnyje įtvirtintai teisei į saviraiškos laisvę, ir gali iškraipyti konkurenciją žiniasklaidos paslaugų, įskaitant kitose valstybėse narėse teikiamas paslaugas, vidaus rinkoje;

- (29) nacionalinėje žiniasklaidos aplinkoje, kuriai būdingas visuomeninių ir privačių žiniasklaidos paslaugų teikėjų sambūvis, visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai padeda skatinti žiniasklaidos pliuralizmą ir konkurenciją žiniasklaidos sektoriuje, kurdamą platų įvairius interesus, perspektyvas ir demografinius interesus atitinkantį turinį, siūlydama alternatyvius požiūrius ir programų transliavimo galimybes, teikdama turtingą ir unikalią pasiūlą. Visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai konkuruoja su privačiomis žiniasklaidos įmonėmis ir interneto platformomis, įskaitant įsisteigusias kitose valstybėse narėse, dėl auditorijos ir, kai taikytina, dėl reklamos išteklių. Tai pasakytina tiek apie audiovizualinio, tiek radijo sektorių komercinius transliuotojus ir leidėjus; tai ypač pasakytina apie dabartinę skaitmeninės žiniasklaidos aplinką, kurioje visos žiniasklaidos priemonės plečiasi į interneto erdvę ir vis dažniau teikia savo paslaugas tarpvalstybiniu mastu. Kai tokia dvejopa ir konkurencinga žiniasklaidos rinka, kuri yra savita daugelyje Sąjungos vietovių, veikia gerai, ji užtikrina įvairų ir kokybišką žiniasklaidos paslaugų teikimą visuose sektoriuose. Tačiau tais atvejais, kai viešasis finansavimas dėl politinio kišimosi siekiant paveikti valdymą ar redakcinę liniją nėra naudingas visiems paslaugų naudotojams, jis gali daryti poveikį prekybos sąlygoms ir konkurencijai Sąjungoje taip, kad prieštarautų bendram interesui. Pirmosios instancijos teismas patvirtino, kad „visuomeninė transliacija gali gauti valstybės finansavimą, kuris pripažįstamas kaip atitinkantis SESV nuostatas dėl valstybės pagalbos, tik jei laikomasi leidime teikti viešąją paslaugą nustatytų kokybinių reikalavimų“¹;

¹ 2008 m. birželio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo SIC prieš Komisiją, T-442/03, ECLI:EU:T:2008:228, 211 punktas.

- (30) nors rizika, kuri paprastai vadinama „įtaka žiniasklaidai“, yra aktuali visai žiniasklaidos paslaugų rinkai, tokia rizika ypač gresia visuomeniniams žiniasklaidos paslaugų teikėjams, atsižvelgiant į jų sąsają su valstybe. Skirtingos arba nepakankamos visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų nepriklausomo veikimo apsaugos priemonės gali užkirsti kelią kitų valstybių narių žiniasklaidos paslaugų teikėjams veikti tam tikroje žiniasklaidos rinkoje arba į ją patekti arba atgrasyti nuo jų veiklos. Nors nepriklausomos žiniasklaidos įmonės investuoja savo išteklius į aukštos kokybės informacijos teikimą, atitinkantį žurnalistikos standartus, tam tikri tokių standartų nesilaikantys visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kuriems daroma įtaka, gali vykdyti nesubalansuotą informacijos teikimą, nors juos subsidijuoja valstybė. Konkurencinis pranašumas, kurį nepriklausoma žiniasklaida gali įgyti vykdydama nepriklausomą informacijos teikimą, galėtų būti sumažintas, nes visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kuriems daroma įtaka, gali nepagrįstai išlaikyti savo padėtį rinkoje. Politizuotos žiniasklaidos rinkos gali paveikti visas reklamos rinkas, nes įmonės turi ne tik rengti veiksmingas reklamos kampanijas, bet ir atsižvelgti į politiką. Jei visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kurie paprastai laikomi patikimais informacijos šaltiniais, dėl jiems daromos įtakos šališkai nušviečia politinę ar ekonominę padėtį arba informuoja apie konkrečius ekonominės veiklos vykdytojus, tai taip pat gali sumažinti įmonių galimybes būti tinkamai informuotoms apie ekonominę padėtį tam tikroje rinkoje ir taip priimti pagrįstus verslo sprendimus. Todėl tokia įtaka gali neigiamai paveikti vidaus rinkos veikimą. Galiausiai dėl kai kuriose valstybėse narėse tam tikrų visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų, kuriems daroma įtaka, vykdomo šališko informacijos teikimo piliečiai gali pasirinkti alternatyvius informacijos šaltinius, visų pirma tuos, kurie prieinami interneto platformose, o tai gali dar labiau susilpninti vienodas sąlygas vidaus rinkoje;

- (31) todėl būtina, kad valstybės narės, remdamosi tuo atžvilgiu Europos Tarybos parengtais tarptautiniais standartais, nustatytų veiksmingas teisinės apsaugos priemones, kad visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai veiktų nepriklausomai visoje Sąjungoje, neturėdami vyriausybinių, politinių, ekonominių ar privačių interesų, nedarant poveikio Chartiją atitinkančiai nacionalinei konstitucinei teisei. Tai turėtų apimti principus, tinkamus valstybių narių visuomeninės žiniasklaidos organizavimui, pavyzdžiui, tuos, kurie nustatyti nacionalinėse administracinės ar nacionalinėse bendrovių teisės sistemose, taikomose ir privačioms biržinėms įmonėms, siekiant skirti ir atleisti asmenis ar įstaigas, kurie atlieka vaidmenį nustatant redakcinę politiką arba tuo atžvilgiu yra aukščiausiasis visuomeninio žiniasklaidos paslaugų teikėjo sprendimų priėmimo subjektas. Tie principai turėtų būti nustatyti nacionaliniu lygmeniu. Be to, būtina užtikrinti, kad, nedarant poveikio Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymui, visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai galėtų pasinaudoti skaidriomis ir objektyviomis finansavimo procedūromis, kuriomis užtikrinami pakankami ir stabilūs finansiniai ištekliai jų su viešosiomis paslaugomis susijusiems įgaliojimams vykdyti, sudaromos sąlygos nuspėjamumui planuojant veiklą ir sudaromos sąlygos vystytis neviršijant su viešosiomis paslaugomis susijusių įgaliojimų. Pageidautina, kad sprendimas dėl tokio finansavimo būtų priimamas ir lėšos skiriamos keleriems metams, atsižvelgiant į visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus, kad būtų išvengta galimo nederamo poveikio per kasmetines derybas dėl biudžeto. Šis reglamentas nedaro poveikio valstybių narių kompetencijai numatyti visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų finansavimą, kaip nustatyta Protokole Nr. 29;

- (32) žiniasklaidos paslaugų gavėjams labai svarbu tiksliai žinoti, kam priklauso žiniasklaida ir kas už jos stovi, kad jie galėtų nustatyti ir suprasti galimus interesų konfliktus. Tai būtina norint susidaryti gerai informuotą nuomonę ir aktyviai dalyvauti demokratijos procesuose. Toks skaidrumas taip pat yra veiksminga priemonė siekiant atgrasyti ir taip apriboti kišimosi į redakcinę nepriklausomybę riziką. Be to, juo prisidedama prie atviros ir sąžiningos rinkos aplinkos ir didinama žiniasklaidos atskaitomybė žiniasklaidos paslaugų gavėjų atžvilgiu, galiausiai prisidedant prie žiniasklaidos paslaugų kokybės vidaus rinkoje. Todėl žiniasklaidos paslaugų teikėjams visoje Sąjungoje būtina nustatyti bendrus informavimo reikalavimus. Tie reikalavimai turėtų apimti proporcingus ir tikslinius reikalavimus kad visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai atskleistų atitinkamą informaciją apie jų nuosavybę ir pajamas iš reklamos, gautą iš valdžios institucijų ar subjektų. Tokia informacija yra būtina, kad žiniasklaidos paslaugų gavėjai suprastų ir galėtų pasiteirauti apie galimus interesų konfliktus, įskaitant atvejus, kai žiniasklaidos priemonių savininkai yra politikoje dalyvaujantys asmenys, nes tai yra išankstinė jų gebėjimo įvertinti gaunamos informacijos patikimumą sąlyga. Tai galima pasiekti tik tuo atveju, jei žiniasklaidos paslaugų gavėjai pateikia suprantamą ir naujausią informaciją apie žiniasklaidos priemonių nuosavybę, ypač tuo metu, kai jie žiūri, klauso ar skaito žiniasklaidos turinį, kad galėtų suprasti jį tinkamame kontekste ir susidaryti teisingą įspūdį apie jį. Taigi, tikslinės informacijos apie žiniasklaidos priemonių nuosavybę atskleidimas būtų akivaizdžiai naudingesnis nei galimas pareigos atskleisti informaciją poveikis pagrindinėms teisėms, įskaitant teisę į privatų ir šeimos gyvenimą ir teisę į asmens duomenų apsaugą. Tomis aplinkybėmis neturėtų būti daromas poveikis priemonėms, kurių valstybės narės ėmėsi pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/849¹ 30 straipsnio 9 dalį. Reikalaujamą informaciją atitinkami paslaugų teikėjai turėtų atskleisti elektroniniu formatu, pavyzdžiui, savo interneto svetainėse arba kitu lengvai ir tiesiogiai prieinamu būdu;

¹ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

- (33) siekdamas dar labiau prisidėti prie aukšto žiniasklaidos nuosavybės skaidrumo lygio, valstybės narės taip pat turėtų patikėti nacionalinėms reguliavimo institucijoms ar įstaigoms arba kitoms kompetentingoms institucijoms ir įstaigoms kurti žiniasklaidos priemonių nuosavybės duomenų bazes. Tokios duomenų bazės turėtų veikti kaip vieno langelio principu grindžiama sistema, kad žiniasklaidos paslaugų gavėjai galėtų lengvai patikrinti atitinkamą informaciją, susijusią su konkrečiu žiniasklaidos paslaugų teikėju. Atsižvelgiant į nacionalinius administracinius ypatumus ir siekiant sumažinti administracinę naštą, valstybėms narėms turėtų būti suteikta lankstumo nuspręsti, kuri institucija ar įstaiga bus atsakinga už tokių žiniasklaidos priemonių nuosavybės duomenų bazių kūrimą. Tai galėtų būti, pavyzdžiui, nacionalinė reguliavimo institucija ar įstaiga arba kita administracinė įstaiga, kuri savo ruožtu galėtų pasikliauti kitos įstaigos, turinčios atitinkamos patirties, pagalba šiai užduočiai atlikti;

- (34) siekiant žiniasklaidos profesinio sąžiningumo taip pat reikia proaktyviai skatinti žiniasklaidos įmonių, perteikiančių naujienų ir aktualijų turinį, redakcinę nepriklausomybę, visų pirma naudojant vidines apsaugos priemones. Žiniasklaidos paslaugų teikėjai turėtų pavirtinti proporcingas priemones, kad būtų užtikrinta redaktorių laisvė priimti redakcinius sprendimus laikantis nustatytos ilgalaikės žiniasklaidos paslaugų teikėjo redakcinės linijos. Tikslas apsaugoti redakcinius sprendimus, visų pirma vyriausiųjų redaktorių ir redaktorių priimtus redakcinius sprendimus, dėl konkretaus turinio nuo nepagrįsto kišimosi padeda užtikrinti vienodas sąlygas žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje ir tokių paslaugų kokybę. Tomis priemonėmis turėtų būti siekiama užtikrinti, kad per visą redakcinį procesą žiniasklaidoje būtų laikomasi nepriklausomumo standartų, be kita ko, siekiant apsaugoti žurnalistinio turinio vientisumą. Šis tikslas taip pat atitinka Chartijos 11 straipsnyje numatytą pagrindinę teisę gauti ir skleisti informaciją. Atsižvelgdami į šias aplinkybes, žiniasklaidos paslaugų teikėjai taip pat turėtų skaidriai atskleisti savo žiniasklaidos paslaugų gavėjams faktinius ar galimus interesų konfliktus;

- (35) žiniasklaidos paslaugų teikėjai turėtų patvirtinti vidaus apsaugos priemonės, kad būtų užtikrintas pagal jų dydį, struktūrą ir poreikius pritaikytų redakcinių sprendimų nepriklausomumas. Komisijos rekomendacijoje (ES) 2022/1634¹ pateikiamas savanoriškų vidaus apsaugos priemonių, kurias šiuo klausimu gali priimti žiniasklaidos įmonės, katalogas. Šis reglamentas neturėtų būti suprantamas taip, kad iš privačių žiniasklaidos paslaugų teikėjų savininkų atimama prerogatyva nustatyti strateginius ar bendruosius tikslus ar skatinti savo įmonių augimą bei finansinį gyvybingumą. Tuo atžvilgiu šiame reglamente turėtų būti pripažįstama, kad redakcinės nepriklausomybės skatinimo tikslas turi būti suderintas su privačių žiniasklaidos priemonių savininkų teisėtomis teisėmis ir interesais, pavyzdžiui, teise nustatyti žiniasklaidos paslaugų teikėjo redakcinę liniją ir jo redakcinių grupių sudėtį;

¹ 2022 m. rugsėjo 16 d. Komisijos rekomendacija (ES) 2022/1634 dėl redaktorių nepriklausomumo vidaus apsaugos priemonių ir nuosavybės skaidrumo žiniasklaidos sektoriuje (OL L 245, 2022 9 22, p. 56).

- (36) nepriklausomos nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos yra labai svarbios siekiant tinkamai taikyti žiniasklaidos teisę visoje Sąjungoje. Nors nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos dažnai neturi su spaudos sektoriumi susijusios kompetencijos, jos gali geriausiai užtikrinti teisingą šiame reglamente numatytų reikalavimų, susijusių su bendradarbiavimu reguliavimo srityje ir gerai veikiančia žiniasklaidos paslaugų rinka apskritai, taikymą. Nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turėtų turėti išteklių, reikalingų jų užduotims atlikti, kiek tai susiję su aprūpinimu darbuotojais, ekspertinėmis žiniomis ir finansinėmis priemonėmis, be kita ko, kad jos galėtų dalyvauti Europos žiniasklaidos paslaugų valdybos (toliau – Valdyba) veikloje. Joms turėtų būti suteikti techniniai ištekliai, pavyzdžiui, atitinkamos skaitmeninės priemonės. Kai tikslinga, valstybės narės turėtų tiek, kiek būtina, padidinti nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms skiriamus išteklius, atsižvelgdamos į joms pagal šį reglamentą pavestas papildomas užduotis. Nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos taip pat turėtų turėti atitinkamus įgaliojimus, visų pirma prašyti informacijos ir duomenų iš bet kurio fizinio ar juridinio asmens, kuriam taikomas šis reglamentas arba kuris su savo prekyba, verslu ar profesija susijusiais tikslais tikėtina gali turėti reikiamą informaciją ir duomenis, gerbdamos tokių asmenų teises ir atsižvelgdamos į jų interesus;

- (37) siekiant užtikrinti nuoseklų to reglamento ir kitų Sąjungos žiniasklaidos teisės aktų taikymą, būtina Sąjungos lygmeniu įsteigti Valdybą – nepriklausomą patariamąjį organą, kuris telktų nacionalines reguliavimo institucijas arba įstaigas ir koordinuotų jų veiksmus. Vykdydama savo užduotis ir naudodamasi savo įgaliojimais, Valdyba turėtų būti visiškai nepriklausoma, be kita ko, nuo bet kokios politinės ar ekonominės įtakos, ir nesiekti gauti ir nevykdyti jokios vyriausybės, institucijos (nacionalinės, viršvalstybinės ar tarptautinės), arba jokio viešojo ar privataus asmens arba įstaigos nurodymų. Direktyva 2010/13/ES įsteigta Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupė (ERGA) labai padėjo skatinti nuoseklų tos direktyvos įgyvendinimą. Todėl Valdyba turėtų remtis ERGA ir ją pakeisti. Tam reikalingas tikslinis Direktyvos 2010/13/ES pakeitimas, išbraukiant jos 30b straipsnį, kuriuo įsteigiama ERGA, ir atitinkamai pakeičiant nuorodas į ERGA ir jos užduotis. Direktyvos 2010/13/ES dalinis pakeitimas šiuo reglamentu yra pateisinamas, nes jis apsiriboja nuostatomis, kurių valstybėms narėms nereikia perkelti į nacionalinę teisę, ir yra skirtas Sąjungos institucijoms;

- (38) Valdybą turėtų sudaryti nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų vadovybės atstovai. Tuos atstovus turėtų skirti tos nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos. Kai valstybėse narėse yra kelios atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos, įskaitant regioninio lygmens institucijas, pagal atitinkamas procedūras turėtų būti išrinktas bendras atstovas, ir balsavimo teisė turėtų būti suteikta tik vienam kiekvienos valstybės narės atstovui. Vykdydamos savo veiklą Valdyboje, nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turėtų turėti galimybę konsultuotis ir koordinuoti veiksmus su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis arba įstaigomis ir, kai aktualu, su jų valstybių narių savireguliacijos įstaigomis. Tai neturėtų daryti poveikio kitų nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų galimybei atitinkamai dalyvauti Valdybos posėdžiuose. Valdyba taip pat turėtų turėti galimybę kiekvienu konkrečiu atveju kviesti į savo posėdžius išorės ekspertus. Ji taip pat turėtų galėti, susitarusi su Komisija, skirti nuolatinius stebėtojus, kurie dalyvautų jos posėdžiuose, įskaitant visų pirma šalių kandidačių ar potencialių kandidačių nacionalines reguliavimo institucijas arba įstaigas ar *ad hoc* delegatus iš kitų kompetentingų nacionalinių institucijų;

- (39) atsižvelgdama į žiniasklaidos sektoriaus jautrumą ir vadovaudamasi ERGA sprendimų priėmimo praktika pagal jos darbo tvarkos taisykles, Valdyba turėtų priimti sprendimus dviejų trečdalių balsų dauguma. Valdybos darbo tvarkos taisyklėse visų pirma turėtų būti nurodytas pirmininko ir pirmininko pavaduotojo vaidmuo, užduotys ir skyrimo tvarka, taip pat Valdybos narių interesų konfliktų prevencijos ir valdymo tvarka. Kad padėtų pirmininkui ir pirmininko pavaduotojui, Valdyba turėtų turėti galimybę sudaryti iniciatyvinę grupę. Sudarant iniciatyvinę grupę turėtų būti atsižvelgiama į geografinės pusiausvyros principą. Konkrečią iniciatyvinės grupės veiklos tvarką Valdyba turėtų nustatyti savo darbo tvarkos taisyklėse. ERGA pirmininkas ir pirmininko pavaduotojas, kuriems pataria ERGA valdybos nariai, turėtų sudaryti palankesnes sąlygas tvarkingam, skaidriam ir veiksmingam perėjimui nuo ERGA prie Valdybos, kol bus išrinktas Valdybos pirmininkas ir pirmininko pavaduotojas;

- (40) tais atvejais, kai Valdyba sprendžia klausimus, nesusijusius su audiovizualinės žiniasklaidos sektoriumi, ji turėtų remtis veiksmingu konsultacijų mechanizmu, kuriame dalyvautų tiek Sąjungos, tiek nacionaliniu lygmeniu veikiantys atitinkamų žiniasklaidos sektorių suinteresuotieji subjektai. Tokie suinteresuotieji subjektai galėtų apimti spaudos tarybas, žurnalistų asociacijas, profesines sąjungas ir verslo asociacijas. Valdyba turėtų suteikti tokiems suinteresuotiesiems subjektams galimybę atkreipti jos dėmesį į pokyčius ir klausimus, susijusius su jų sektoriais. Konsultacijų mechanizmas turėtų sudaryti sąlygas Valdybai surinkti tikslinę informaciją iš atitinkamų suinteresuotųjų subjektų ir gauti atitinkamą informaciją, kuria būtų remiamasi jos darbe. Nustatydama konsultacijų mechanizmą, Valdyba savo darbo tvarkos taisyklėse, praktinėje tvarkoje turėtų atsižvelgti į skaidrumo, įvairovės ir teisingo geografinio atstovavimo poreikį. Valdyba taip pat turėtų galėti konsultuotis su akademinė bendruomene, kad surinktų papildomos svarbios informacijos;

- (41) nedarant poveikio Sutartimis Komisijai suteiktiems įgaliojimams, labai svarbu, kad Komisija ir Valdyba glaudžiai bendradarbiautų, kad Valdyba galėtų konsultuoti ir remti Komisiją su žiniasklaidos paslaugomis susijusiais klausimais, priklausančiais jos kompetencijai. Valdyba turėtų aktyviai padėti Komisijai vykdyti jos užduotis užtikrinant šio reglamento taikymą ir nuoseklų ir veiksmingą Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimą. Šiuo tikslu Valdyba visų pirma turėtų konsultuoti Komisiją ir padėti jai su Sąjungos teisės taikymu susijusiais reguliavimo, techniniais ar praktiniais aspektais, skatinti bendradarbiavimą ir veiksmingą keitimąsi informacija, patirtimi bei geriausia praktika ir rengti nuomones šiame reglamente numatytais atvejais, kai aktualu, atsižvelgdama į žiniasklaidos laisvės ir pliuralizmo padėtį atitinkamose žiniasklaidos rinkose. Tokios nuomonės neturėtų būti teisiškai privalomos, bet turėtų būti naudingos gairės atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms ir į jas galėtų atsižvelgti Komisija, vykdydama savo užduotis užtikrinti šio reglamento taikymą ir nuoseklų ir veiksmingą Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimą. Jei dedamos visos pastangos, kad būtų įgyvendinta Valdybos nuomonė, arba tinkamai paaiškinamas bet koks nukrypimas nuo jos, turėtų būti laikoma, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos dėjo visas pastangas, kad į Valdybos nuomonę būtų atsižvelgta;

- (42) kad Valdyba galėtų veiksmingai ir nepriklausomai vykdyti savo užduotis, jai turėtų padėti sekretoriatas, kuris skirtas Valdybos veiklai. Sekretoriato paslaugas teikia Komisija. Sekretariatui turėtų būti skiriama pakankamai išteklių jo užduotims vykdyti. Nedarant poveikio Komisijos instituciniam ir biudžetiniam savarankiškumui, svarbu, kad Komisija atsižvelgtų į Valdybos nurodytus poreikius, visų pirma susijusius su sekretoriato darbuotojų kvalifikacija, kompetencija ir profiliu, kad galėtų veiksmingai atlikti savo užduotis. Sekretoriatas taip pat turėtų turėti galimybę pasitelkti nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų kompetenciją ir išteklius. Tai būtų labai svarbu siekiant padėti Valdybai parengti savo darbą. Todėl sekretariate turėtų būti pakankamai darbuotojų, kuriuos nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos komandiruočiau, kad galėtų pasinaudoti jų įgūdžiais ir patirtimi. Vykdydamas savo misiją padėti nepriklausomai vykdyti Valdybos užduotis, sekretoriatas, padėdamas Valdybai vykdyti savo užduotis pagal šį reglamentą, turėtų laikytis tik Valdybos nurodymų. Sekretoriatas turėtų teikti Valdybai esminę, administracinę ir organizacinę paramą ir padėti Valdybai vykdyti jos užduotis, visų pirma vykdydamas atitinkamą mokslinių tyrimų ar informacijos rinkimo veiklą;

- (43) nepriklausomų žiniasklaidos reguliavimo institucijų arba įstaigų bendradarbiavimas reguliavimo srityje yra būtinas geram žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos veikimui užtikrinti. Tačiau Direktyvoje 2010/13/ES nenumatyta struktūrinė nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų bendradarbiavimo sistema. Po to, kai Sąjungos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų sistema buvo peržiūrėta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1808¹, įtraukiant į jos taikymo sritį dalijimosi vaizdo medžiaga platformas, vis didėja nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų glaudaus bendradarbiavimo poreikis, visų pirma tam, kad būtų išspręsti tarpvalstybiniai klausimai. Toks poreikis taip pat pateisinamas atsižvelgiant į naujus Sąjungos žiniasklaidos aplinkos iššūkius, kuriuos siekiama įveikti šiuo reglamentu, be kita ko, pavedant nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms naujas užduotis;

¹ 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1808, kuria, atsižvelgiant į kintančias rinkos realijas, iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 303, 2018 11 28, p. 69).

- (44) suprasdami tuos iššūkius ir siekdami reaguoti į poreikį glaudžiau bendradarbiauti audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų srityje, ERGA nariai 2020 m. susitarė dėl susitarimo memorandumo, kuriame nustatyti neprivalomi tarpvalstybinio bendradarbiavimo mechanizmai siekiant sustiprinti Sąjungos taisyklių, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugomis, taikymą. Remiantis šia savanoriška sistema ir siekiant užtikrinti veiksmingą Sąjungos žiniasklaidos teisės *acquis* vykdymą, išvengti papildomų kliūčių žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje skaičiaus didėjimo ir atimti iš nesąžiningų žiniasklaidos paslaugų teikėjų galimybę apeiti taikytinas taisykles, labai svarbu numatyti aiškią, teisiškai privalomą sistemą, pagal kurią nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos galėtų veiksmingai ir efektyviai bendradarbiauti tarpusavyje pagal nustatytą teisinę sistemą. Tokia sistema yra labai svarbi siekiant laikytis kilmės šalies principo, kuris yra Direktyvos 2010/13/ES pagrindas, taip pat siekiant užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos galėtų vykdyti atitinkamų žiniasklaidos paslaugų teikėjų priežiūrą. Turėtų būti siekiama užtikrinti šio reglamento taikymą ir nuoseklų ir veiksmingą Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimą, pavyzdžiui, užtikrinant sklandų nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų keitimąsi informacija arba sudarant sąlygas greitai atsakyti į užklausas, susijusias su jurisdikcijos klausimais. Kai nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos keičiasi informacija, turėtų būti laikomasi visų atitinkamų Sąjungos ir nacionalinės teisės aktų dėl keitimosi informacija, įskaitant atitinkamus duomenų apsaugos teisės aktus. Toks bendradarbiavimas, visų pirma pagreitintas bendradarbiavimas, yra labai svarbus remiant veiksmus, kuriais siekiama apsaugoti vidaus rinką nuo tokių nesąžiningų žiniasklaidos paslaugų teikėjų, kartu užtikrinant, kad būtų gerbiamos pagrindinės teisės, visų pirma saviraiškos laisvė. Pagreitintas bendradarbiavimas visų pirma yra reikalingas siekiant užkirsti kelią tam, kad žiniasklaidos paslaugos, kurių teikimas tam tikrose valstybėse narėse sustabdytas pagal Direktyvos 2010/13/ES 3 straipsnio 3 ir 5 dalis, tose valstybėse narėse būtų toliau teikiamos palydoviniu ryšiu ar kitomis priemonėmis, ir taip prisidėti prie atitinkamų nacionalinių priemonių *effet utile* užtikrinimo laikantis Sąjungos teisės. Valdybos nuomonės bus svarbios veiksmingam bendradarbiavimo mechanizmo veikimui;

- (45) kadangi dalijimosi vaizdo medžiaga platformos veikia visoje Europoje, nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turi turėti specialią priemonę, skirtą dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų naudotojus apsaugoti nuo tam tikro neteisėto ir žalingo turinio, įskaitant komercinius pranešimus. Visų pirma, nedarant poveikio kilmės šalies principui, reikalingas mechanizmas, kuris sudarytų sąlygas bet kuriai atitinkamai nacionalinei reguliavimo institucijai arba įstaigai prašyti savo partnerių imtis būtinų ir proporcingų veiksmų siekiant užtikrinti, kad dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai vykdytų Direktyvos 2010/13/ES 28b straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytas pareigas. Tai labai svarbu siekiant užtikrinti, kad auditorija, visų pirma nepilnamečiai, būtų veiksmingai apsaugoti visoje Sąjungoje, kai jie naudojami prieiga prie turinio dalijimosi vaizdo medžiaga platformose, ir kad jie galėtų pasikliauti tinkamu skaidrumo lygiu komercinių pranešimų internete srityje. Valdybos tarpininkavimas ir nuomonės padėtų užtikrinti atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms abipusiškai priimtinus ir patenkinamus rezultatus. Jei taikant tokį mechanizmą nepavyksta rasti takaus sprendimo, laisvė teikti informacinės visuomenės paslaugas iš kitos valstybės narės gali būti apribota tik jei tenkinamos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB¹ 3 straipsnyje nustatytos sąlygos ir laikomasi jame nustatytos tvarkos;

¹ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

- (46) labai svarbu užtikrinti nuoseklią reguliavimo praktiką ir nuoseklų ir veiksmingą šio reglamento taikymą bei Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimą. Tuo tikslu ir siekdama padėti užtikrinti, kad Sąjungos žiniasklaidos teisė būtų įgyvendinama vienodai, Komisija prireikus turėtų galėti skelbti gaires dėl tarpvalstybinių klausimų, kuriems taikomas šis reglamentas ir Direktyva 2010/13/ES. Priimdama sprendimą skelbti gaires ir atsižvelgdama į atitinkamas diskusijas su Direktyva 2010/13/ES įsteigtu ryšių komitetu dėl klausimų, susijusių su ta direktyva, Komisija visų pirma turėtų apsvarstyti reguliavimo klausimus, darančius poveikį nemažam skaičiui valstybių narių arba susijusių su tarpvalstybiniu aspektu. Atsižvelgiant į informacijos gausą ir į tai, kad prieigai prie žiniasklaidos vis dažniau naudojamos skaitmeninės priemonės, svarbu užtikrinti bendro intereso turinio pastebimumą, kad būtų lengviau sukurti vienodas veiklos sąlygas vidaus rinkoje ir pasiekti, kad būtų laikomasi Chartijos 11 straipsnyje įtvirtintos pagrindinės teisės gauti informaciją. Atsižvelgiant į galimą nacionalinių priemonių, kurių imamasi pagal Direktyvos 2010/13/ES 7a straipsnį, poveikį žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos veikimui, Komisijos gairės būtų svarbios siekiant teisinio tikrumo toje srityje. Taip pat būtų naudinga pateikti gaires dėl priemonių, kurių imtasi pagal Direktyvos 2010/13/ES 5 straipsnio 2 dalį siekiant užtikrinti, kad visuomenei būtų suteikta prieinama, tiksli ir naujausia informacija apie žiniasklaidos priemonių nuosavybę ir apie žiniasklaidos paslaugų teikėjų pareigą tam tikrą atnaujintą informaciją padaryti lengvai ir tiesiogiai prieinamą savo paslaugų gavėjams. Valdyba turėtų padėti Komisijai rengti gaires. Valdyba visų pirma turėtų pasidalyti su Komisija savo reguliavimo, technine ir praktine patirtimi, susijusia su atitinkamose gairėse aptariamomis sritimis ir temomis;

- (47) nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turi specialios praktinės patirties, kuri joms padeda veiksmingai derinti žiniasklaidos paslaugų teikėjų ir gavėjų interesus, kartu užtikrinant pagarbą saviraiškos laisvei ir saugant bei skatinant žiniasklaidos pliuralizmą. Tai ypač svarbu siekiant apsaugoti vidaus rinką nuo iš už Sąjungos ribų vykdomos žiniasklaidos paslaugų veiklos, nepriklausomai nuo priemonių, kuriomis jos platinamos arba pasiekiamos, kurios skirtos Sąjungos auditorijai arba ją pasiekia, kai ji gali pakenkti visuomenės saugumui ar kelti pavojų, kad jos jam pakenks, be kita ko, atsižvelgiant į tai, kad tokias paslaugas galima kontroliuoja trečiosios valstybės. Pavojus, kad bus pakenkta visuomenės saugumui, gali būti susijęs su viešu kurstymu įvykdyti teroristinį nusikaltimą, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/541¹ 5 straipsnyje, ir sistemingomis tarptautinėmis užsienio vykdomo manipuliavimo informacija ir kišimosi kampanijomis, kuriomis siekiama destabilizuoti visą Sąjungą ar konkrečias valstybes nares. Šiuo požiūriu reikia stiprinti nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų veiklos koordinavimą, kad būtų galima kartu kovoti su galimomis grėsmėmis visuomenės saugumui, kurias kelia tokios žiniasklaidos paslaugos, ir jam reikia sukurti teisinį pagrindą, kad būtų užtikrintas nacionalinių priemonių, priimtų pagal Sąjungos žiniasklaidos teisę, veiksmingumas ir galimas koordinavimas;

¹ 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/541 dėl kovos su terorizmu, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR ir iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR (OL L 88, 2017 3 31, p. 6).

- (48) būtina koordinuoti nacionalines priemones, kurios gali būti priimtose siekiant kovoti su grėsmėmis visuomenės saugumui, susijusiomis su iš už Sąjungos ribų teikiamomis ar įsteigtomis žiniasklaidos paslaugomis, orientuotomis į Sąjungos auditoriją, be kita ko, numatant galimybę Valdybai, pasikonsultavus su Komisija, atitinkamai teikti nuomones dėl tokių priemonių, visų pirma tais atvejais, kai padėtis daro poveikį kelioms valstybėms narėms. Šiuo požiūriu pavojus visuomenės saugumui turi būti vertinamas atsižvelgiant į visus susijusius Sąjungos ir nacionalinio lygmens faktinius ir teisinius aspektus, įskaitant visus esamus vertinimus, kaip atitinkama žiniasklaidos paslauga platinama ar gaunama Sąjungos teritorijoje. Tikslas turėtų būti sudaryti sąlygas atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms laikytis labiau koordinuoto požiūrio, susijusio su tokių žiniasklaidos paslaugų platinimo apribojimais, nedarant poveikio valstybių narių ar jų nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų kompetencijai pagal Sąjungos teisę. Tuo požiūriu atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos, svarstydamos galimybę imtis priemonių žiniasklaidos paslaugų teikėjo atžvilgiu, turėtų galėti atsižvelgti į Valdybos nuomones. Ta nuostata nedaro poveikio Sąjungos kompetencijai pagal SESV 215 straipsnį;

- (49) siekdama toliau padėti nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms apsaugoti žiniasklaidos paslaugų vidaus rinką nuo nesąžiningų žiniasklaidos paslaugų teikėjų, Valdyba turėtų parengti kriterijų, susijusių su žiniasklaidos paslaugų teikėjais, įsisteigusiais už Sąjungos ribų arba kilusiais iš už Sąjungos ribų, sąrašą. Toks sąrašas padėtų atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms tais atvejais, kai atitinkamas žiniasklaidos paslaugų teikėjas siekia valstybės narės jurisdikcijos arba kai valstybės narės jurisdikcijai jau priklausančio žiniasklaidos paslaugų teikėjo kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės saugumui. Į tokį sąrašą įtrauktini elementai galėtų būti susiję, be kita ko, su nuosavybe, valdymu, finansavimo struktūromis, redakcine nepriklausomybe nuo trečiųjų valstybių arba prisijungimu prie bendro reguliavimo ar savireguliacinio mechanizmo, reglamentuojančių redakcinius standartus vienoje ar keliose valstybėse narėse;

(50) labai didelės interneto platformos daugeliui naudotojų yra vartai į žiniasklaidos turinį ir žiniasklaidos paslaugas. Žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kurie prisiima redakcinę atsakomybę už savo turinį, atlieka svarbų vaidmenį platinant informaciją ir įgyvendinant teisę gauti ir skleisti informaciją internete. Tikimasi, kad prisiimdami tokią redakcinę atsakomybę žiniasklaidos paslaugų teikėjai elgsis rūpestingai ir teiks patikimą informaciją, gerbdami pagrindines teises, laikydamiesi valstybėse narėse jiems taikomų reguliavimo reikalavimų arba taikydami nustatytus bendro reguliavimo ar savireguliacinio mechanizmus. Todėl, taip pat atsižvelgiant į naudotojų teisę gauti ir skleisti informaciją, kai labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai mano, kad tokių žiniasklaidos paslaugų teikėjų turinys yra nesuderinamas su jų sąlygomis, jie turėtų tinkamai atsižvelgti į žiniasklaidos laisvę ir žiniasklaidos pliuralizmą pagal Reglamentą (ES) 2022/2065 ir kuo anksčiau pateikti žiniasklaidos paslaugų teikėjams būtinus paaiškinimus motyvų pareiškimuose, nurodytame Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/1150¹ 4 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento (ES) 2022/2065 17 straipsnyje. Siekiant kuo labiau sumažinti bet kokio tokio turinio apribojimo poveikį naudotojų teisei gauti ir skleisti informaciją, labai didelės interneto platformos, prieš sustabdydamos arba apribodamos matomumą, turėtų pateikti motyvų pareiškimą. Be to, jos turėtų suteikti žiniasklaidos paslaugų teikėjui galimybę per 24 valandas iki sustabdymo įsigaliojimo arba matomumo apribojimo atsakyti į motyvų pareiškimą. Reglamento (ES) 2022/2065 36 straipsnio 2 dalyje nurodytu krizės atveju galėtų būti taikomas trumpesnis laikotarpis, visų pirma siekiant atsižvelgti į neatidėliotiną poreikį tokiomis išskirtinėmis aplinkybėmis moderuoti atitinkamą turinį;

¹ 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1150 dėl verslo klientams teikiamų internetinių tarpininkavimo paslaugų sąžiningumo ir skaidrumo didinimo (OL L 186, 2019 7 11, p. 57).

- (51) labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjų ženklavimo arba amžiaus patikros priemonių naudojimas pagal jų paslaugų teikimo sąlygas ir Sąjungos teisę neturėtų būti suprantamas kaip matomumo apribojimas. Gavęs žiniasklaidos paslaugų teikėjo atsakymą į labai didelės interneto platformos paslaugos teikėjo motyvų pareiškimą arba jo negavęs per nustatytą laikotarpį, tas labai didelės interneto platformos paslaugos teikėjas turėtų informuoti žiniasklaidos paslaugų teikėją, ar jis ketina taikyti savo internetinio tarpininkavimo paslaugų taikymo sustabdymą to žiniasklaidos paslaugų teikėjo teikiamo turinio atžvilgiu arba to turinio matomumo apribojimą. Šis reglamentas neturėtų daryti poveikio labai didelių interneto platformų pareigoms imtis priemonių prieš neteisėtą turinį, platinamą naudojantis jų paslaugomis, imtis priemonių siekiant įvertinti ir sumažinti sistemine riziką, kurią kelia jų paslaugos, pavyzdžiui, per dezinformaciją, arba imtis priemonių siekiant apsaugoti nepilnamečius. Atsižvelgiant į tai, jokia šio reglamento nuostata neturėtų būti laikoma nukrypstančia nuo labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjų pareigų pagal Reglamento (ES) 2022/2065 28, 34 ir 35 straipsnius ir Direktyvos 2010/13/ES 28b straipsnį;
- (52) atsižvelgiant į tikėtiną teigiamą poveikį paslaugų teikimo laisvei ir saviraiškos laisvei, pateisinama, kad tais atvejais, kai žiniasklaidos paslaugų teikėjai laikosi tam tikrų reguliavimo, bendro reguliavimo ar savireguliacijos standartų, jų skundai dėl labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjų sprendimų būtų nagrinėjami pirmumo tvarka ir be nepagrįsto delsimo;

- (53) tuo tikslu labai didelių interneto platformų, kuriose teikiama prieiga prie žiniasklaidos turinio, paslaugų teikėjai savo elektroninėje sąsajoje turėtų numatyti funkciją, sudarančią sąlygas žiniasklaidos paslaugų teikėjams pareikšti, kad jie atitinka tam tikrus reikalavimus, ir kartu pasilikti galimybę nepriimti tokios savideklaracijos, jei mano, kad tos sąlygos nėra įvykdytos. Kai žiniasklaidos paslaugų teikėjas pareiškia, kad laikosi reguliavimo reikalavimų arba bendro reguliavimo ar savireguliacinio mechanizmo, jis turėtų galėti pateikti atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos ar įstaigos arba bendro ar savireguliacinio mechanizmo atstovų kontaktinius duomenis, įskaitant plačiai pripažintų profesinių asociacijų, atstovaujančių tam tikram sektoriui ir veikiančių Europos arba nacionaliniu lygmeniu, teikiamus kontaktinius duomenis. Iškilus pagrįstų abejonų, ta informacija sudarytų sąlygas labai didelei interneto platformai kreiptis į tas institucijas ar įstaigas dėl patvirtinimo, kad tam žiniasklaidos paslaugų teikėjui taikomi tokie reikalavimai arba mechanizmai. Kai aktualu, labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai turėtų remtis informacija apie šių reikalavimų, pavyzdžiui, Patikimos žurnalistikos iniciatyvos kompiuterio skaitomo standarto, parengto vadovaujant Europos standartizacijos komitetui, arba kitų atitinkamų elgesio kodeksų, laikymąsi. Pripažintos pilietinės visuomenės organizacijos, faktų tikrinimo organizacijos ir kitos atitinkamos profesinės organizacijos, pripažįstančios žiniasklaidos šaltinių sąžiningumą remdamosi su žiniasklaidos sektoriumi sutartais standartais, taip pat turėtų turėti galimybę pranešti labai didelėms interneto platformoms apie galimus atvejus, kai žiniasklaidos paslaugų teikėjai nesilaiko atitinkamų savideklaracijos reikalavimų. Veiksmingam tokios funkcijos įgyvendinimui palengvinti būtų itin svarbios Komisijos paskelbtos gairės. Tomis gairėmis turėtų būti padedama kuo labiau sumažinti galimą piktnaudžiavimą šia funkcija, visų pirma, kai ja piktnaudžiauja sistemingai dezinformacija, manipuliavimu informacija ir kišimusi užsiimančios teikėjai, įskaitant tam tikrų trečiųjų valstybių kontroliuojamus teikėjus, atsižvelgiant į kriterijus, kuriuos parengs Valdyba, dėl žiniasklaidos paslaugų teikėjų ne iš Sąjungos. Tuo tikslu tos gairės galėtų apimti priemones, susijusias su pripažintų pilietinės visuomenės organizacijų, įskaitant faktų tikrinimo organizacijas, taip pat, kai aktualu, nacionalinių reguliavimo institucijų ar įstaigų arba bendro reguliavimo ar savireguliacinio įstaigų dalyvavimu atliekant deklaracijų peržiūrą;

- (54) šiame reglamente pripažįstama bendro reguliavimo ar savireguliacinio mechanizmo svarba teikiant žiniasklaidos paslaugas per labai dideles interneto platformas. Tokie mechanizmai yra tam tikros rūšies savanoriškos iniciatyvos, pavyzdžiui, elgesio kodeksų pavidalu, kurios žiniasklaidos paslaugų teikėjams arba jų atstovams sudaro sąlygas priimti bendras gaires, be kita ko, dėl etikos normų, klaidų ištaisymo arba skundų nagrinėjimo, ir jas taikyti tarpusavyje ir viduje. Patikimas, įtraukus ir plačiai pripažįstamas žiniasklaidos savireguliacinis yra veiksminga žiniasklaidos paslaugų kokybės ir profesionalumo garantija ir labai svarbus siekiant užtikrinti redakcinį sąžiningumą;
- (55) labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai turėtų bendradarbiauti dialoge su žiniasklaidos paslaugų teikėjais, kurie laikosi patikimumo ir skaidrumo standartų ir mano, kad labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai pakartotinai be pakankamo pagrindo taiko jų turiniui apribojimus arba sustabdo jo teikimą, kad būtų rastas taikus sprendimas, kaip nutraukti nepagrįstus apribojimus arba turinio teikimo sustabdymus ir ateityje jų išvengti. Labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai turėtų tokiuose dialoguose dalyvauti gera valia, ypatingą dėmesį skirdami žiniasklaidos laisvės ir informacijos laisvės užtikrinimui. Valdyba turėtų informuoti Komisiją apie savo nuomones dėl tokių dialogų rezultatų. Komisija galėtų atsižvelgti į tokias nuomones Reglamento (ES) 2022/2065 vykdymo užtikrinimo kontekste;

- (56) remdamasi naudingu ERGA vaidmeniu stebint, kaip ES kovos su dezinformacija praktikos kodeksą pasirašiusios šalys jo laikosi, Valdyba turėtų bent kartą per metus organizuoti struktūrinį labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjų, žiniasklaidos paslaugų teikėjų atstovų ir pilietinės visuomenės atstovų dialogą, kad būtų skatinama labai didelėse interneto platformose suteikti prieigą prie įvairios nepriklausomos žiniasklaidos, aptariama patirtis ir geriausia praktika, susijusi su atitinkamų šio reglamento nuostatų taikymu, įskaitant susijusią su labai didelių interneto platformų vykdomo moderavimo procesais, ir stebima, kaip laikomasi savireguliacijos iniciatyvų, kuriomis siekiama apsaugoti vartotojus nuo žalingo turinio, įskaitant iniciatyvas, kuriomis siekiama kovoti su dezinformacija. Komisija, Reglamento (ES) 2022/2065 vykdymo užtikrinimo kontekste vertindama sisteminės ir naujas problemas visoje Sąjungoje, galėtų, kai aktualu, nagrinėti tokių struktūrinių dialogų rezultatų ataskaitas ir galėtų prašyti Valdybos šiuo tikslu jai padėti;

- (57) programų teikimo žiniasklaidos paslaugų gavėjai turėtų turėti galimybę veiksmingai pasirinkti norimą žiūrėti arba klausyti turinį pagal savo pageidavimus. Tačiau jų laisvę pasirinkti turinį gali riboti žiniasklaidos sektoriaus komercinė praktika, pavyzdžiui, susitarimai dėl turinio prioritetų nustatymo, kuriuos sudaro žiniasklaidos paslaugų teikėjai ir įrenginių gamintojai arba naudotojo sąsajų, kontroliuojančių arba valdančių prieigą prie programų teikimo žiniasklaidos paslaugų, pavyzdžiui, išmaniųjų televizorių ar automobilių garso sistemų, paslaugų teikėjai. Prioritetų nustatymas gali būti įgyvendinamas, pavyzdžiui, įrenginio pagrindiniame ekrane, naudojant aparatinės įrangos nustatymus ar programinės įrangos šaukinius, taikomąsias programas ir paieškos sritis, kurie turi įtakos gavėjų elgsenai, nes jie gali būti nepagrįstai skatinami rinktis vienokią, o ne kitokią siūlomą žiniasklaidą. Naudotojo pasirinkimą taip pat gali riboti uždara iš anksto įdiegtų taikomųjų programų grandinė. Naudotojai turėtų turėti galimybę bet kuriuo metu paprastai, lengvai prieinamu ir naudotojui patogiu būdu pakeisti įrenginio, tokio kaip nuotolinio valdymo įtaisas, arba naudotojo sąsajos, kontroliuojančios ar valdančios prieigą prie programų teikimo žiniasklaidos paslaugų ir naudojimąsi jomis, konfigūraciją, įskaitant numatytąsias nuostatas. Tai turėtų būti suprantama, kad tai apima visas galimybes pritaikyti įrenginius arba naudotojo sąsajas, kurios orientuoja arba nukreipia naudotojus jiems pasirenkant pageidaujamas žiniasklaidos paslaugas arba turinį ir sudaro jiems sąlygas surasti arba atrasti tokias paslaugas arba turinį, atsižvelgiant į tikslą užtikrinti sąžiningą prieigą prie visos žiniasklaidos paslaugų įvairovės, tiek iš naudotojų, tiek iš žiniasklaidos paslaugų teikėjų perspektyvos. ta teisė neturėtų būti taikoma atskiriems elementams, pavyzdžiui, programoms užsakomųjų paslaugų kataloge, ir nedaro poveikio priemonėms, kuriomis siekiama užtikrinti deramą bendro intereso audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pastebimumą įgyvendinant Direktyvos 2010/13/ES 7a straipsnį ir įgyvendinant tos direktyvos 7b straipsnį ir kurių imtasi siekiant teisėtų viešosios politikos tikslų. Gamintojai, kūrėjai ir importuotojai turėtų galėti pademonstruoti faktinį reikiamų funkcijų patogumą naudoti tuo metu, kai pateikia savo atitinkamus produktus rinkai. Valstybės narės turėtų tinkamomis priemonėmis užtikrinti, kad įrenginiai ir sąsajos, kuriuos jų rinkai pateikia atitinkami rinkos dalyviai, atitiktų šiame reglamente nustatytus atitinkamus reikalavimus. Tai galėtų būti pasiekama stebint veiksmų, kurių imasi tokie rinkos dalyviai, taikymą ir efektyvumą;

- (58) žiniasklaidos paslaugų teikėjų vaizdinę tapatybę sudaro firminiai ženklai, logotipai, prekių ženklai ar kiti būdingi požymiai, kurie įgalina programų teikimo žiniasklaidos paslaugų gavėjus lengvai nustatyti, kam tenka redakcinė atsakomybė už paslaugą. Vaizdinę tapatybę taip pat yra labai svarbus žiniasklaidos paslaugų teikėjų konkurencinis turtas, įgalinantis juos diferencijuoti savo žiniasklaidos pasiūlą rinkoje. Todėl svarbu, kad programų teikimo žiniasklaidos paslaugų teikėjų vaizdinę tapatybę būtų išsaugoma, kai naudotojai gauna prieigą prie jų žiniasklaidos paslaugų naudodamiesi skirtingais įrenginiais ir naudotojo sąsajomis. Tuo tikslu įrenginių ir naudotojo sąsajų gamintojai, kūrėjai ir importuotojai turėtų užtikrinti, kad tokių žiniasklaidos paslaugų teikėjų pateikiama vaizdinę tapatybę nebūtų pašalinama ar pakeičiama;
- (59) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas teikti įvairias programų teikimo žiniasklaidos paslaugas vykstant technologinei plėtrai vidaus rinkoje ir užtikrinti sąžiningą prieigą prie visos žiniasklaidos paslaugų įvairovės, būtina skatinti bendrų darniųjų standartų įrenginiams ir naudotojų sąsajų vystymą, kuriais kontroliuojama ar valdoma prieiga prie programų teikimo žiniasklaidos paslaugų ar skaitmeninių signalų, kuriais turinys transliuojamas iš šaltinio į paskirties vietą, ir naudojimąsi šiomis paslaugomis ar signalais. Šiomis aplinkybėmis svarbu vengti skirtingų techninių standartų, dėl kurių sektoriui ir vartotojams atsirastų kliūčių ir papildomų išlaidų, ir kartu skatinti sprendimų vystymą, kaip įgyvendinti esamas pareigas, susijusias su žiniasklaidos paslaugomis;

- (60) įvairios teisėkūros, reguliavimo ar administracinės priemonės galėtų būti pateisinamos ir palankios žiniasklaidos pliuralizmui. Tačiau kai kurios priemonės gali kliudyti naudotis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas žiniasklaidos sektoriuje arba padaryti naudojimąsi jomis mažiau patrauklų, ir taip pakenkti žiniasklaidos pliuralizmui arba vidaus rinkoje veikiančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų redakcinei nepriklausomybei. Tokios priemonės gali būti įvairių formų, įskaitant, pavyzdžiui, taisykles, kuriomis ribojama nuosavybės teisė į žiniasklaidos įmones, jei savininkės yra kitos žiniasklaidos sektoriuje arba su žiniasklaida nesusijusiuose sektoriuose veikiančios įmonės. Jos taip pat apima sprendimus, susijusius su licencijavimu, pavyzdžiui, žiniasklaidos paslaugų teikėjų licencijų panaikinimu ar jų atnaujinimo apsunkinimu, taip pat sprendimus, susijusius su žiniasklaidos paslaugų teikėjų leidimų išdavimu ar išankstiniu pranešimu. Siekiant sušvelninti tokių priemonių galimą neigiamą poveikį žiniasklaidos pliuralizmui arba vidaus rinkoje veikiančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų redakcinei nepriklausomybei ir padidinti teisinį tikrumą žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje, svarbu, kad tos priemonės atitiktų objektyvaus pagrindimo, skaidrumo, nediskriminavimo ir proporcingumo principus. Administracinės priemonės, kurios gali daryti poveikį žiniasklaidos pliuralizmui arba redakcinei nepriklausomybei, turėtų būti priimamos taikant nuspėjamus terminus. Tokie terminai turėtų būti pakankamai ilgi, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjams būtų užtikrinta galimybė tinkamai įvertinti priemones ir numatomas jų pasekmes. Be to, žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kurie yra individualiai ir tiesiogiai paveikti reguliavimo ar administracinių priemonių, turėtų turėti teisę apskusti tokias priemones nepriklausomai apeliacinei institucijai. Jei apeliacinė institucija yra ne teismas, ji turėtų turėti pakankamai išteklių, kurie būtini veiksmingam jos veikimui užtikrinti;

- (61) nedarant poveikio Sąjungos konkurencijos ir valstybės pagalbos taisyklių, taip pat nacionalinių priemonių, kurių imamasi laikantis tokių taisyklių, taikymui, itin svarbu, kad Valdybai būtų suteikti įgaliojimai pateikti nuomonę tais atvejais, kai tikėtina, kad nacionalinės reguliavimo arba administracinės priemonės reikšmingai paveiks žiniasklaidos paslaugų teikėjų veikimą vidaus rinkoje. Valdybos nuomonėse daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama nacionalinėms priemonėms, kurios gali sutrikdyti žiniasklaidos paslaugų teikėjų veiklą vidaus rinkoje, pavyzdžiui, užkertant jiems kelią vykdyti veiklą arba jai trukdant tokiu būdu, kad būtų rimtai pakenkta jų žiniasklaidos paslaugų teikimui tam tikroje rinkoje. Taip galėtų būti, kai nacionalinė administracinė priemonė yra skirta konkrečiai žiniasklaidos paslaugų teikėjui, teikiančiam paslaugas daugiau nei vienoje valstybėje narėje, arba yra susijusi su žiniasklaidos paslaugų teikėju, kuris dėl, *inter alia*, savo rinkos dalių, pasiekiamos auditorijos arba platinimo lygio daro didelę įtaką viešosios nuomonės formavimui toje valstybėje narėje, ir tai užkerta kelią tokiems žiniasklaidos paslaugų teikėjams veiksmingai veikti tam tikroje rinkoje arba patekti į naują rinką. Tokias nuomones Valdyba gali priimti savo iniciatyva ir turėtų priimti paprašius Komisijai. Valdybai taip pat turėtų būti suteikti įgaliojimai pateikti nuomonę dėl tokių priemonių individualų ir tiesioginį poveikį patiriančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų prašymu. Tuo tikslu atitinkamas žiniasklaidos paslaugų teikėjas turėtų pateikti Valdybai tinkamai pagrįstą ir motyvuotą prašymą. Šiame prašyme atitinkamas žiniasklaidos paslaugų teikėjas turėtų visų pirma nurodyti, ar jis jau išnaudojo visas turimas nacionalines teisių gynimo priemones prieštaraudamas ginčijamoms priemonėms nacionaliniuose teismuose arba kitose nacionalinėse institucijose ar įstaigose, ir nurodyti dėl to priimto (-ų) sprendimo (-ų) rūšį. Prašyme turėtų būti nurodyta, dėl kokių priežasčių atitinkamas žiniasklaidos paslaugų teikėjas mano, kad ginčijama (-os) priemonė (-ės) daro reikšmingą poveikį jo veikimui vidaus rinkoje, taip pat priežastis, dėl kurių jis mano, kad tokia (-os) priemonė (-ės) tiesiogiai ir individualiai veikia jo teisinę padėtį;

- (62) koncentracijos žiniasklaidos rinkoje atvejai žiniasklaidos pliuralizmo atžvilgiu visoje Sąjungoje vertinami skirtingai. Sąjungoje taikomos taisyklės ir procedūros, susijusios su koncentracijos žiniasklaidos rinkoje vertinimu, skiriasi. Kai kuriose valstybėse narėse remiamasi tik konkurencijos vertinimais, o kitos turi specialias konkretaus koncentracijos poveikio žiniasklaidos pliuralizmui vertinimo sistemas. Pastaruoju atveju esama didelių skirtumų. Kai kuriais atvejais tikrinami visi žiniasklaidos sandoriai, neatsižvelgiant į tai, ar jie pasiekia tam tikras ribas, o kitais atvejais vertinimas atliekamas tik tuomet, kai viršijamos konkrečios ribos arba tenkinami tam tikri kokybiniai kriterijai. Pavyzdžiui, tokio vertinimo tikslais kai kurios valstybės narės taiko pajamų daugiklius siekdamos užtikrinti, kad konkurencinės grėsmės neliktų nepastebėtos ir būtų tikrinamos net jei susijusių žiniasklaidos priemonių pajamos yra mažos. Taip pat skiriasi procedūros, taikytinos rinkos sandorių tikrinimui žiniasklaidos pliuralizmo tikslais, jei tokių procedūrų yra. Paprastai tą tikrinimą nepriklausomai atlieka žiniasklaidos reguliavimo institucija, atlikdama atskirą vertinimą, arba kompetentinga institucija dalyvaujant žiniasklaidos reguliavimo institucijai, pateikdama nuomonę, kuri gali būti atskirai parengta arba sudaryta iš rašytinių nuomonių ar pastabų, pateiktų vykstant vertinimui. Tam tikromis nacionalinėmis taisyklėmis ministerijoms arba vyriausybiniams įstaigoms sudaromos sąlygos dalyvauti tikrinant žiniasklaidos rinką ne ekonominiais pagrindais, pradedant žiniasklaidos pliuralizmo apsauga ir baigiant visuomenės saugumo ar kitų bendrųjų interesų apsauga;

- (63) dėl valstybių narių taisyklių ir procedūrų, taikomų koncentracijai žiniasklaidos rinkoje, skirtumų ir koordinavimo stokos gali atsirasti teisinis netikrumas, taip pat susidaryti reguliavimo, administracinė arba ekonominė našta žiniasklaidos įmonėms, norinčioms veikti tarpvalstybiniu mastu, taigi gali būti iškraipoma konkurencija žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje. Kai kuriais atvejais šios srities nacionalinės priemonės gali faktiškai užkirsti kelią Sąjungoje įsisteigusiai žiniasklaidos įmonei patekti į kitą nacionalinę rinką, nors jomis nėra iš tiesų siekiama skatinti žiniasklaidos pliuralizmą¹. Galiausiai, užuot užtikrinus didesnę žiniasklaidos pliuralizmą, taip žiniasklaidos rinkoje gali būti sustiprinta oligopolinė dinamika. Siekiant sumažinti kliūtis, trukdančias žiniasklaidos paslaugų teikėjams veikti vidaus rinkoje, svarbu, kad šiame reglamente būtų nustatyta bendra koncentracijos žiniasklaidos rinkoje vertinimo visoje Sąjungoje sistema;

¹ 2020 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimas, Vivendi SA / Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, C-719/18, ECLI:EU:C:2020:627.

- (64) žiniasklaida atlieka lemiamą vaidmenį formuojant viešąją nuomonę ir teikiant piliečiams informaciją, kuri yra aktuali aktyviam dalyvavimui demokratinuose procesuose. Todėl valstybės narės, nepriklausomai nuo pagal konkurencijos teisę atliekamų vertinimų, turėtų nacionalinėje teisėje numatyti taisykles ir procedūras, kad būtų sudarytos sąlygos įvertinti koncentraciją žiniasklaidos rinkoje, galinčią daryti reikšmingą poveikį žiniasklaidos pliuralizmui ir redakcinei nepriklausomybei. Tame kontekste žiniasklaidos pliuralizmas turėtų būti suprantamas kaip galimybė turėti prieigą prie įvairių žiniasklaidos paslaugų ir žiniasklaidos turinio, atspindinčių nuomonių, jas reiškiančių subjektų ir analizės įvairovę. Nacionalinės taisyklės ir procedūros gali turėti įtakos laisvei teikti žiniasklaidos paslaugas vidaus rinkoje ir turi būti tinkamai apibrėžtos, skaidrios, objektyvios, proporcingos ir nediskriminacinės. Koncentracija žiniasklaidos rinkoje, kuriai taikomos tokios taisyklės, turėtų būti suprantama kaip koncentracija, dėl kurios vienas subjektas gali įgyti žiniasklaidos paslaugų kontrolę atitinkamoje rinkoje arba gali turėti joje reikšmingų interesų ir todėl daryti didelę įtaką viešosios nuomonės formavimui tam tikroje žiniasklaidos rinkoje vienoje ar keliose valstybėse narėse. Svarbus kriterijus, į kurį reikia atsižvelgti, yra toje rinkoje dėl žiniasklaidos rinkos koncentracijos sumažėjęs konkuruojančių nuomonių skaičius;

- (65) vertinant koncentracijos žiniasklaidos rinkoje poveikį žiniasklaidos pliuralizmui ir redakcinei nepriklausomybei turėtų dalyvauti nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos, turinčios specialių ekspertinių žinių žiniasklaidos pliuralizmo srityje, jei jos pačios nėra paskirtosios institucijos arba įstaigos. Tų nacionalinių reguliavimo institucijų dalyvavimas turėtų būti esminis, pavyzdžiui, užtikrinant, kad į jų nuomonę būtų atsižvelgiama atliekant konkurencijos vertinimą. Siekiant didinti teisinį tikrumą ir užtikrinti, kad nacionalinėmis taisyklėmis ir procedūromis, kuriomis suteikiama galimybė atlikti koncentracijos žiniasklaidos rinkoje, kuri gali turėti didelį poveikį žiniasklaidos pliuralizmui ir redakcinei nepriklausomybei, vertinimą, iš tiesų būtų siekiama apsaugoti žiniasklaidos pliuralizmą ir redakcinę nepriklausomybę, labai svarbu, kad būtų iš anksto nustatyti objektyvūs, nediskriminaciniai ir proporcingi kriterijai, pagal kuriuos būtų pranešama apie koncentracijos žiniasklaidos rinkoje poveikį žiniasklaidos pliuralizmui ir redakcinei nepriklausomybei ir jis būtų vertinamas;
- (66) kai koncentracija žiniasklaidos rinkoje patenka į Reglamento (EB) Nr. 139/2004 taikymo sritį, šio reglamento arba bet kurių taisyklių ir procedūrų, kurias valstybės narės priėmė remdamosi šiuo reglamentu, taikymas neturėtų daryti poveikio Reglamento (EB) Nr. 139/2004 21 straipsnio 4 dalies taikymui ir turėtų būti nuo jo atskirtas. Todėl bet kokiomis priemonėmis, kurių paskirtosios ar susijusios nacionalinės reguliavimo institucijos ar įstaigos imasi remdamosi savo atliktu koncentracijos žiniasklaidos rinkoje, galinčios daryti reikšmingą poveikį žiniasklaidos pliuralizmui ir redakcinei nepriklausomybei, vertinimu, turėtų būti siekiama apsaugoti teisėtus interesus, kaip tai suprantama Reglamento (EB) Nr. 139/2004 21 straipsnio 4 dalies trečioje pastraipoje, ir jos turėtų atitikti bendruosius Sąjungos principus ir kitas Sąjungos teisės nuostatas. Šis reglamentas neturėtų daryti poveikio išsamesnėms nacionalinėms taisyklėms, taikytinoms koncentracijai žiniasklaidos rinkoje, vykstančiai visų pirma regionų arba vietos lygmeniu;

- (67) Valdybai turėtų būti suteikti įgaliojimai teikti nuomones dėl paskirtųjų nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų vertinimų projektų arba dalyvaujančių nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų nuomonių projektų, kai tikėtina, kad koncentracija žiniasklaidos paslaugų rinkoje turės įtakos žiniasklaidos vidaus rinkos veikimui. Taip būtų, pavyzdžiui, tuo atveju, kai tokia koncentracija apima vienos kitoje valstybėje narėje įsisteigusios arba tarpvalstybiniu mastu veikiančios įmonės vykdomą įsigijimą arba tokios įmonės įsigijimą, arba kai dėl koncentracijos žiniasklaidos paslaugų teikėjai įgyja reikšmingą įtaką viešosios nuomonės formavimui tam tikroje žiniasklaidos rinkoje, galinčią daryti poveikį auditorijai vidaus rinkoje. Jei atitinkamos institucijos ar įstaigos neįvertino arba negalėjo įvertinti koncentracijos žiniasklaidos rinkoje poveikio žiniasklaidos pliuralizmui ir redakcinei nepriklausomybei nacionaliniu lygmeniu arba jei nacionalinės reguliavimo institucijos ar įstaigos nesikonsultavo su Valdyba dėl koncentracijos žiniasklaidos rinkoje, kuri, kaip manoma, gali turėti įtakos žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos veikimui, Valdyba gali pateikti nuomonę savo iniciatyva ir turėtų ją pateikti paprašius Komisijai. Šiame kontekste Komisija turėtų išlaikyti galimybę pateikti savo nuomones;

- (68) siekdamas užtikrinti pliuralistines žiniasklaidos rinkas, nacionalinės institucijos arba įstaigos ir Valdyba turėtų atsižvelgti į tam tikrus šiame reglamente numatytus elementus. Visų pirma nacionalinės institucijos arba įstaigos ir Valdyba turėtų atsižvelgti į numatomą koncentracijos žiniasklaidos rinkoje poveikį žiniasklaidos pliuralizmui, įskaitant pirmiausia poveikį viešosios nuomonės formavimui, atsižvelgiant į internetinę aplinką. Tuo požiūriu, visų pirma kai tai aktualu norint įvertinti galimą poveikį viešosios nuomonės formavimui didelėse tam tikros žiniasklaidos rinkos dalyse, nacionalinės institucijos arba įstaigos ir Valdyba taip pat turėtų atsižvelgti į koncentracijos žiniasklaidos rinkoje procese dalyvaujančių subjektų veiklos geografinę aprėptį. Kartu jos turėtų, ar įgyvendinus aptariamą koncentraciją žiniasklaidos rinkoje atitinkamoje (-ose) rinkoje (-ose) vis dar egzistuojant kitos žiniasklaidos priemonės, teikiančios kitokią ir alternatyvų turinį. Vertindamos redakcinės nepriklausomybės apsaugos priemonės, nacionalinės institucijos arba įstaigos ir Valdyba turėtų išnagrinėti galimą riziką, kad būsimasis savininkas, vadovybė ar valdymo struktūra pernelyg kišis priimant įsigyto ar susijungusio subjekto redakcinius sprendimus. Nacionalinės institucijos arba įstaigos ir Valdyba turėtų taip pat atsižvelgti į esamas arba numatomas vidaus apsaugos priemones, kuriomis siekiama išsaugoti etikos ir profesinius standartus, taip pat redakcinių sprendimų nepriklausomumą žiniasklaidos įmonėse. Vertinant galimą koncentracijos žiniasklaidos rinkoje poveikį žiniasklaidos pliuralizmui ir redakcinei nepriklausomybei, nacionalinės institucijos arba įstaigos ir Valdyba turėtų atsižvelgti į atitinkamos koncentracijos poveikį subjekto ar subjektų, kuriems taikoma koncentracija, ekonominiam tvarumui. Jos taip pat turėtų atsižvelgti ir į tai, ar nesant koncentracijos subjektas ar subjektai, kuriems taikoma koncentracija, būtų ekonomiškai tvarūs, t. y. ar vidutinės trukmės laikotarpiu jie galėtų toliau rinkoje teikti ir plėtoti finansiškai perspektyvias, tinkamai aprūpintas ir technologiškai pritaikytas kokybiškas žiniasklaidos paslaugas. Kai taikytina, nacionalinės institucijos arba įstaigos ir Valdyba taip pat turėtų atsižvelgti į įsipareigojimus, kuriuos kuri nors iš dalyvaujančių šalių gali siūlyti priimti siekdama užtikrinti, kad atitinkama koncentracija žiniasklaidos rinkoje būtų garantuojamas žiniasklaidos pliuralizmas ir redakcinė nepriklausomybė. Kai aktualu, nacionalinės institucijos ar įstaigos savo vertinimuose ir Valdyba savo nuomonėse taip pat turėtų atsižvelgti į Komisijos metinių teisinės valstybės principo taikymo ataskaitų išvadas, susijusias su žiniasklaidos pliuralizmu ir žiniasklaidos laisve;

- (69) auditorijos matavimas turi tiesioginės įtakos reklamos, kuri yra svarbus žiniasklaidos sektoriaus pajamų šaltinis, paskirstymui ir kainoms. Tai labai svarbus įrankis, kuriuo naudojantis galima vertinti žiniasklaidos turinio efektyvumą ir suprasti auditorijos pageidavimus, kad būtų galima planuoti būsimą turinio kūrimą. Todėl žiniasklaidos rinkos dalyviai, ypač žiniasklaidos paslaugų teikėjai ir reklamos skleidėjai, turėtų turėti galimybę remtis objektyviais ir palyginamais auditorijos duomenimis, gautais naudojantis skaidriais, nešališkais ir patikrinamais auditorijos matavimo sprendimais. Iš esmės auditorijos matavimas turėtų būti atliekamas pagal plačiai pripažįstamus sektoriaus savireguliacinio mechanizmus. Tačiau tam tikri nauji žiniasklaidos ekosistemoje atsiradę rinkos dalyviai, pavyzdžiui, interneto platformos, nesilaiko sektoriaus standartų arba geriausios praktikos, dėl kurių susitarta taikant atitinkamus sektoriaus savireguliacinio mechanizmus, ir teikia savo nuosavybines matavimo paslaugas, neatskleisdami informacijos apie savo metodiką. Dėl to gali atsirasti auditorijos matavimo sprendimų, kurie nėra palyginami, informacijos asimetrija tarp žiniasklaidos rinkos dalyvių ir galimų rinkos iškraipymų, o tai gali pakenkti žiniasklaidos paslaugų teikėjų lygioms galimybėms rinkoje. Todėl svarbu, kad rinkai tiekiamomis auditorijos matavimo sistemomis ir metodikomis būtų užtikrinamas tinkamas skaidrumo, nešališkumo, įtraukumo, proporcingumo, nediskriminavimo, palyginamumo ir patikrinamumo lygis;

- (70) atitinkami rinkos dalyviai tradiciškai yra susitarę dėl tam tikrų matavimo metodikų, kad auditorijos matavimas būtų atliekamas skaidriai ir patikimai, ir rengia nešališkus ir patikimus lyginamuosius standartus, naudotinus vertinant žiniasklaidos ir reklamos turinio veiksmingumą. Į tas matavimo metodikas atsižvelgiama atitinkamuose sektoriaus standartuose ir geriausioje praktikoje arba jas organizuoja ir konsoliduoja savireguliacinio įstaigos, pavyzdžiui, jungtiniai sektoriaus komitetai, kurie yra įsteigti keliose valstybėse narėse ir suburia visus svarbiausius žiniasklaidos ir reklamos sektoriuje veikiančius suinteresuotuosius subjektus. Siekiant padidinti auditorijos matavimo metodikų, ypač internetinių, patikrinamumą, patikimumą ir palyginamumą, nuosavybinių auditorijos matavimo sistemų teikėjams, kurie nesilaiko atitinkamų sektoriaus standartų ir geriausios praktikos arba atitinkamose savireguliacinio įstaigose sutartų sektoriaus lyginamųjų standartų, turėtų būti nustatytos skaidrumo pareigos. Pagal tas pareigas tokie subjektai turėtų, kai jų prašoma ir kiek įmanoma, reklamos skleidėjams ir žiniasklaidos paslaugų teikėjams arba jų vardu veikiančioms šalims pateikti informaciją, apibūdinančią naudojamą auditorijos matavimo metodikas. Tokią informaciją galėtų sudaryti tokie pateikiami elementai kaip imties, pagal kurią matuojama, dydis, matuojamų rodiklių apibrėžtis, matavimo vienetai, matavimo metodai, matavimo laikotarpis, matavimo aprėptis ir paklaidos ribos. Kad būtų užtikrintas tinkamas tų skaidrumo pareigų veiksmingumo lygis ir skatinamas pasitikėjimas nuosavybinėmis auditorijos matavimo sistemomis, kasmet turėtų būti atliekamas metodikų ir jų taikymo nepriklausomas auditas. Be to, siekiant padėti užtikrinti vienodas sąlygas ir skatinti užtikrinti atitinkamos rinkai teikiamos informacijos aiškumą ir užginčijamumą, taip pat itin svarbu, kad būtų pateikiami to auditorijos matavimo rezultatai.

Dėl tos priežasties žiniasklaidos paslaugų teikėjai turėtų turėti galimybę prašyti, kad nuosavybinių auditorijos matavimo sistemų teikėjai pateiktų informaciją apie auditorijos matavimo rezultatus, susijusius su jų pačių žiniasklaidos turiniu ir paslaugomis. Visų pirma nuosavybinių auditorijos matavimo sistemų teikėjai turėtų užtikrinti, kad ta informacija būtų teikiama sektoriaus standartus atitinkančia forma, apimtų atitinkamus neagreguotus duomenis ir būtų aukštos kokybės bei išsamūs, kad prašantieji žiniasklaidos paslaugų teikėjai galėtų veiksmingai ir prasmingai įvertinti savo žiniasklaidos turinio ir paslaugų pasiekiamą auditoriją ir rezultatus. Poreikį padidinti nuosavybinių auditorijos matavimo sistemų skaidrumą ir užginčijamumą reikėtų suderinti su auditorijos matavimo sistemų teikėjų laisve kurti savo matavimo sistemas, kuri yra jų laisvės užsiimti verslu dalis. Visų pirma skaidrumo pareigos, kurių auditorijos matavimo sistemų teikėjai turėtų laikytis pagal šį reglamentą, turėtų nedaryti poveikio auditorijos matavimo teikėjų komercinėms paslaptims, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2016/943¹. Šiuo reglamentu nustatytos pareigos taip pat turėtų nedaryti poveikio jokioms pareigoms, kurios taikomos auditorijos matavimo paslaugų teikėjams pagal Reglamentą (ES) 2019/1150 arba Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2022/1925², įskaitant pareigas, susijusias su reitingavimu, pirmenybės teikimu sau arba prieigos prie veiklos rezultatų matavimo priemonių ir atitinkamų duomenų teikimu;

¹ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/943 dėl neatskleistos praktinės patirties ir verslo informacijos (komercinių paslaptių) apsaugos nuo neteisėto jų gavimo, naudojimo ir atskleidimo (OL L 157, 2016 6 15, p. 1).

² 2022 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/1925 dėl atvirų konkurencijai ir sąžiningų skaitmeninio sektoriaus rinkų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos (ES) 2019/1937 ir (ES) 2020/1828 (Skaitmeninių rinkų aktas) (OL L 265, 2022 10 12, p. 1).

- (71) auditorijos matavimo sistemų teikėjų arba jiems atstovaujančių organizacijų ar asociacijų, kartu su žiniasklaidos paslaugų teikėjais ir interneto platformų paslaugų teikėjais, taip pat jiems atstovaujančiomis organizacijomis ir kitais susijusiais suinteresuotaisiais subjektais, parengti elgesio kodeksai galėtų padėti veiksmingai taikyti šį reglamentą, taigi turėtų būti skatinami. Žiniasklaidos sektoriuje plačiai pripažįstami savireguliacijos mechanizmai jau buvo naudojami aukšties kokybės standartams auditorijos matavimo srityje skatinti užtikrinant matavimų nešališkumą ir rezultatų palyginamumą. Tolesnis jų plėtojimas galėtų būti laikomas veiksminga priemone sektoriui susitarti dėl praktinių sprendimų, kurių reikia norint užtikrinti, kad auditorijos matavimo sistemos ir jų metodikos atitiktų skaidrumo, nešališkumo, įtraukumo, proporcingumo, nediskriminavimo, palyginamumo ir patikrinamumo principus. Rengiant tokius elgesio kodeksus, konsultuojantis su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, visų pirma žiniasklaidos paslaugų teikėjais ir interneto platformų paslaugų teikėjais, būtų galima atsižvelgti visų pirma į didėjančią žiniasklaidos sektoriaus skaitmenizaciją ir poreikį užtikrinti, kad skirtingi rinkoje prieinami auditorijos matavimo sprendimai taptų vis labiau palyginami. Iš tiesų, auditorijos matavimo rezultatų palyginamumas yra itin svarbus norint užtikrinti žiniasklaidos rinkos dalyviams vienodas sąlygas, nes tai sudaro sąlygas žiniasklaidos paslaugų teikėjams ir reklamos skleidėjams geriau įvertinti, kiek sėkminga yra jų pasiūla, kuria vartotojai vis daugiau naudojami įvairiuose įrenginiuose ir platformose. Dėl tos priežasties atitinkami sektoriaus dalyviai turėtų būti skatinami naudotis elgesio kodeksais ir kitais savireguliacijos mechanizmais, kad būtų skatinama kurti palyginamus skirtingų žiniasklaidos priemonių ir platformų auditorijos matavimo sprendimus. Be to, tokiais elgesio kodeksais taip pat turėtų būti skatinama kurti sprendimus, kuriais būtų užtikrinamas tinkamas smulkių žiniasklaidos paslaugų teikėjų auditorijos matavimas;

- (72) valstybinei reklamai ir tiekimo arba paslaugų sutartims skirtos viešosios lėšos yra svarbus daugelio žiniasklaidos paslaugų teikėjų ir interneto platformų paslaugų teikėjų pajamų šaltinis, padedantis užtikrinti jų ekonominį tvarumą. Siekiant užtikrinti lygias galimybes vidaus rinkoje, prieiga prie tokių lėšų bet kuriam žiniasklaidos paslaugų teikėjui arba interneto platformų paslaugų teikėjui iš bet kurios valstybės narės, kuris gali tinkamai pasiekti kai kuriuos ar visus atitinkamus visuomenės narius, turėtų būti suteikiama nediskriminuojant. Be to, dėl valstybinės reklamos ir tiekimo arba paslaugų sutartims skirtų viešųjų lėšų žiniasklaidos paslaugų teikėjai ir interneto platformų paslaugų teikėjai galėtų tapti pažeidžiami netinkamos valstybės įtakos arba šališkų interesų, kurie gali pakenkti laisvei teikti paslaugas ir pagrindinėms teisėms, poveikiui. Todėl neskaidrus ir šališkas tokių lėšų paskirstymas yra galinga priemonė norint paveikti žiniasklaidos paslaugų teikėjų redakcinę laisvę, daryti įtaką žiniasklaidos paslaugų teikėjams arba slapta subsidijuoti tokius žiniasklaidos paslaugų teikėjus siekiant įgyti nesąžiningą politinį ar komercinį pranašumą arba siekiant palankaus nušvietimo žiniasklaidoje. Valstybinei reklamai ir tiekimo arba paslaugų sutartims skirtos viešosios lėšos tam tikrais požiūriais reglamentuojamos taikant fragmentišką konkrečiai žiniasklaidai skirtų priemonių ir Sąjungos viešųjų pirkimų taisyklių sistemą, kuri neužtikrina pakankamos apsaugos nuo paskirstymo teikiant pirmenybę arba šališkai. Visų pirma, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES¹ netaikoma paslaugų viešojo pirkimo sutartims dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms ar radijo žiniasklaidos paslaugoms skirtos programų medžiagos įsigijimo, kūrimo, gamybos ar bendros gamybos. Valstybinei reklamai ir tiekimo arba paslaugų sutartims skirtų viešųjų lėšų naudojimo žiniasklaidoje taisyklės, jei tokios yra, įvairiose valstybėse narėse labai skiriasi. Dėl to gali atsirasti informacijos asimetrija žiniasklaidos rinkos dalyvių atžvilgiu ir gali būti daromas neigiamas poveikis tarpvalstybinei ekonominei veiklai žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje. Svarbiausia, kad tai gali iškraipyti konkurenciją, atgrasyti nuo investicijų ir pakenkti vienodoms sąlygoms žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje;

¹ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65).

- (73) siekiant užtikrinti neiškraipytą žiniasklaidos paslaugų teikėjų ir interneto platformų konkurenciją ir išvengti paslėptų subsidijų ir neteisėtos politinės įtakos žiniasklaidai rizikos, būtina nustatyti bendrus skaidrumo, objektyvumo, proporcingumo ir nediskriminavimo reikalavimus, taikomus, kai viešosios lėšos ar kiti valstybės ištekliai žiniasklaidos paslaugų teikėjams ir interneto platformų paslaugų teikėjams paskirstomi valstybinės reklamos arba jų prekių ar paslaugų, išskyrus valstybės reklamą, pavyzdžiui, audiovizualinių kūrinių, rinkos duomenų ir konsultavimo arba mokymo paslaugų, pirkimo tikslais. Kai įmanoma, deramai atsižvelgiant į atitinkamų žiniasklaidos rinkų nacionalinius ir vietos ypatumus, į nacionalinius valdymo modelius ir nacionalinio, regionų ir vietos lygmens kompetencijų paskirstymą valstybėse narėse, atsižvelgiant visų pirma į skiriamų valstybės išteklių sumą ir potencialių atitinkamų reklamos paslaugų teikėjų ar atitinkamų prekių tiekėjų ar paslaugų, išskyrus reklamą, teikėjų skaičių, taip skirstant lėšas turėtų būti siekiama užtikrinti žiniasklaidos pliuralizmą, visų pirma naudą įvairiems skirtingiems žiniasklaidos paslaugų teikėjams ir interneto platformų paslaugų teikėjams. Dėl tokio skirstymo tam tikri paslaugų teikėjai neturėtų įgyti nepagrįsto ir neproporcingo pranašumo. Siekiant užtikrinti aukštą skaidrumo lygį, svarbu, kad kriterijai ir procedūros, taikomi paskirstant valstybinei reklamai ir tiekimo arba paslaugų sutartims skirtas viešąsias lėšas žiniasklaidos paslaugų teikėjams ir interneto platformų paslaugų teikėjams, būtų iš anksto viešai skelbiami elektroninėmis ir naudoti patogiomis priemonėmis.

Su valstybine reklama ir tiekimo arba paslaugų sutartimis susiję bendri reikalavimai turėtų būti taikomi tiek tiesiogiai, tiek netiesiogiai, pavyzdžiui, per tokius specializuotus tarpininkus kaip reklamos agentūros ir reklamos biržos paslaugų teikėjai, vykstančiam paskirstymui. Taip pat būtina nustatyti bendrus reikalavimus skelbti informaciją apie valstybinės reklamos išlaidų gavėjus ir išleistas sumas. Svarbu, kad valstybės narės būtų su valstybine reklama susijusią informaciją viešai skelbtų elektroniniu formatu, kurį būtų lengva peržiūrėti, pasiekti ir atsisiųsti, laikantis Sąjungos ir nacionalinių komercinio konfidencialumo taisyklių. Be to, būtina, kad valstybių narių nacionalinės reguliavimo institucijos ar įstaigos arba kitos kompetentingos nepriklausomos institucijos ar įstaigos stebėtų valstybinei reklamai skirtų viešųjų lėšų paskirstymą žiniasklaidos paslaugų teikėjams ir interneto platformų paslaugų teikėjams ir teiktų šią informaciją. Nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms ar kitoms kompetentingoms nepriklausomoms institucijoms ar įstaigoms paprašius, valdžios institucijos ir subjektai turėtų joms pateikti papildomos informacijos, reikalingos paskelbtos informacijos išsamumui ir tokių lėšų paskirstymui naudotų kriterijų ir procedūrų taikymui įvertinti. Šis reglamentas neturėtų daryti poveikio Sąjungos viešųjų pirkimų ir valstybės pagalbos taisyklių taikymui;

- (74) siekiant pagerinti žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos veikimą, Komisija turėtų užtikrinti, kad būtų nepriklausomai ir nuolat stebima rizika, kylanti žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos veikimui (toliau – stebėseną). Vykdamas stebėseną turėtų būti siekiama pateikti išsamius duomenis ir kokybinius vertinimus, įskaitant susijusius su nacionalinio ir regionų lygmens žiniasklaidos rinkos koncentracijos laipsniu ir užsienio vykdomo manipuliavimo informacija ir kišimosi rizika. Ją turėtų nepriklausomai vykdyti specializuotas akademinis subjektas, bendradarbiaudamas su valstybių narių tyrėjais, remdamasis patikimu pagrindinių veiklos rezultatų rodiklių sąrašu ir metodinėmis apsaugos priemonėmis. Komisija, konsultuodamasi su Valdyba, turėtų parengti ir reguliariai atnaujinti tas pagrindinių veiklos rezultatų rodiklius ir metodines apsaugos priemones. Atsižvelgiant į sparčiai kintantį rizikos pobūdį ir technologinius pokyčius žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje, vykdamas stebėseną turėtų būti vertinamas prognozuojamas žiniasklaidos vidaus rinkos ekonominis gyvybingumas, kad būtų galima įspėti apie su žiniasklaidos pliuralizmu ir redakcine nepriklausomybe susijusį pažeidžiamumą ir padėti gerinti valdymą, duomenų kokybę ir rizikos valdymą. Stebėseną visų pirma turėtų apimti tarpvalstybinės veiklos ir investicijų lygį, bendradarbiavimą reguliavimo srityje ir žiniasklaidos reguliavimo konvergenciją, žiniasklaidos paslaugų teikimo kliūtis, įskaitant kliūtis skaitmeninėje aplinkoje, žiniasklaidos paslaugų teikėjų poziciją skaitmeninėje aplinkoje ir ekonominių išteklių paskirstymo skaidrumą ir sąžiningumą žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje.

Vykdant stebėseną taip pat reikėtų atsižvelgti į platesnes tendencijas žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje ir nacionalinėse žiniasklaidos rinkose, taip pat į nacionalinės teisės aktus, turinčius įtakos žiniasklaidos paslaugų teikėjams. Be to, vykdant stebėseną turėtų būti bendrai apžvelgiamos priemonės, kurių žiniasklaidos paslaugų teikėjai ėmėsi, kad užtikrintų redakcinių sprendimų nepriklausomumą, įskaitant Rekomendacijoje (ES) 2022/1634 siūlomas priemones, ir analizuojamas jų potencialas mažinti riziką žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos veikimui. Siekiant užtikrinti aukščiausius stebėsenos standartus, reikėtų į stebėseną tinkamai įtraukti Valdybą, nes ji sutelkia subjektus, turinčius specialių ekspertinių žinių apie žiniasklaidos rinką. Be to, kai aktualu, vykdant stebėseną turėtų būti atsižvelgiama į išvadas, padarytas vykdant Europos Tarybos žurnalistikos apsaugos ir žurnalistų saugumo skatinimo platformos ir mechanizmo „Media Freedom Rapid Response“ veiklą, atsižvelgiant į jų efektyvumą nustatant žurnalistams ir žiniasklaidos paslaugų teikėjams kylančią riziką, kuri taip pat gali daryti poveikį žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkai;

- (75) turėtų būti priminta, kad pagal ES sutarties 17 straipsnyje nustatytą Komisijos pareigą ji turi stebėti, kaip taikomas šis reglamentas. Šiuo atžvilgiu 2017 m. sausio 19 d. komunikate „ES teisė. Geresnis taikymas – geresni rezultatai“ Komisija yra pareiškusi, jog yra svarbu, kad ji sutelktų savo vykdymo užtikrinimo pastangas į reikšmingiausius Sąjungos teisės pažeidimus, kuriais daromas poveikis Sąjungos piliečių ir įmonių interesams;

- (76) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. užtikrinti tinkamą žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos veikimą, valstybės narės negali deramai pasiekti, nes veikdamos pavieniui jos negali turėti arba galėtų neturėti paskatų pasiekti būtiną suderinimą ir bendradarbiavimą, o dėl vis labiau skaitmeninio ir tarpvalstybinio žiniasklaidos turinio kūrimo, platinimo ir naudojimosi juo pobūdžio, taip pat dėl išskirtinio žiniasklaidos paslaugų vaidmens šių tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (77) šiuo reglamentu gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi Chartijoje, jos 7, 8, 11, 16, 47, 50 ir 52 straipsniuose, pripažintų principų. Todėl šis reglamentas turėtų būti aiškinamas ir taikomas deramai atsižvelgiant į tas teises ir principus. Visų pirma, jokia šio reglamento nuostata neturėtų būti aiškinama kaip kišimasis į informacijos laisvę, redakcinę nepriklausomybę ar spaudos laisvę, įtvirtintas Chartiją atitinkančioje nacionalinėje konstitucinėje teisėje, arba skatinimas valstybėms narėms nustatyti spaudos publikacijų redakcinio turinio reikalavimus;

- (78) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725¹ 42 straipsnio 1 dalimi, buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis 2022 m. lapkričio 11 d. pateikė nuomonę²,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

¹ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

² OL C 487, 2022 12 22, p. 9.

I skyrius

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomos bendros taisyklės, skirtos tinkamam žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos veikimui, įskaitant Europos žiniasklaidos paslaugų valdybos įsteigimą, kartu išsaugant žiniasklaidos paslaugų nepriklausomumą ir pliuralizmą.
2. Šis reglamentas neturi įtakos taisyklėms, nustatytoms:
 - a) Direktyvoje 2000/31/EB;
 - b) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2019/790¹;
 - c) Reglamente (ES) 2019/1150;
 - d) Reglamente (ES) 2022/2065;
 - e) Reglamente (ES) 2022/1925;

¹ 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/790 dėl autorių teisių ir gretutinių teisių bendrojoje skaitmeninėje rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 96/9/EB ir 2001/29/EB (OL L 130, 2019 5 17, p. 92).

f) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2024/...¹⁺;

g) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679²;

3. Šis reglamentas nedaro poveikio valstybių narių galimybei priimti išsamesnes ar griežtesnes taisykles II skyriuje, III skyriaus 5 skirsnyje ir 25 straipsnyje nurodytose srityse, su sąlyga, kad tomis taisyklėmis užtikrinama aukštesnio lygio žiniasklaidos pliuralizmo arba redakcinės nepriklausomybės apsauga pagal šį reglamentą ir jos atitinka Sąjungos teisę.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) žiniasklaidos paslauga – paslauga, kaip apibrėžta SESV 56 ir 57 straipsniuose, kai pagrindinis paslaugos arba nuo jos atsiejamos dalies tikslas yra bet kokiomis priemonėmis plačiai visuomenei teikti programas arba spaudos publikacijas informavimo, pramogų ar švietimo tikslais, o redakcinė atsakomybė už paslaugą tenka žiniasklaidos paslaugų teikėjui;

¹ ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2024/... dėl politinės reklamos skaidrumo ir atrankiojo adresavimo (OL L, ..., ELI: ...).

⁺ OL: prašom tekste įrašyti dokumente PE-CONS 90/23 (2021/0381(COD)) esančio reglamento numerį, o išnašoje – to reglamento numerį, datą ir OL nuorodą.

² 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendras duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

- 2) žiniasklaidos paslaugų teikėjas – fizinis ar juridinis asmuo, kurio profesinė veikla yra teikti žiniasklaidos paslaugas, kuriam tenka redakcinė atsakomybė už žiniasklaidos paslaugos turinio parinkimą ir kuris sprendžia, kokia tvarka jis išdėstomas;
- 3) visuomeninis žiniasklaidos paslaugų teikėjas – žiniasklaidos paslaugų teikėjas, kuriam pagal nacionalinę teisę pavesti su viešosiomis paslaugomis susiję įgaliojimai ir kuris gauna nacionalinį viešąjį finansavimą tokiems įgaliojimams vykdyti;
- 4) programa – judesį perteikiančių vaizdų arba garsų visuma, sudaranti atskirą vienetą žiniasklaidos paslaugų teikėjo sudarytame tvarkaraštyje arba kataloge, nepriklausomai nuo jos trukmės;
- 5) spaudos publikacija – spaudos publikacija, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2019/790 2 straipsnio 4 dalyje;
- 6) audiovizualinės žiniasklaidos paslauga – audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2010/13/ES 1 straipsnio 1 dalies a punkte;
- 7) redakcinis sprendimas – reguliariai priimamas sprendimas, kuriuo prisiimama redakcinė atsakomybė ir kuris yra susijęs su kasdiene žiniasklaidos paslaugų teikėjo veikla;
- 8) redakcinė atsakomybė – veiksminga kontrolė tiek atrenkant programas arba spaudos publikacijas, tiek jas išdėstant žiniasklaidos paslaugų teikimo tikslais, nepriklausomai nuo to, ar pagal nacionalinę teisę yra numatyta atsakomybė už teikiamas paslaugas;

- 9) interneto platforma – interneto platforma, kaip apibrėžta Reglamento (ES) 2022/2065 3 straipsnio i punkte;
- 10) labai didelės interneto platformos paslaugos teikėjas – interneto platformos, kuri pagal Reglamento (ES) 2022/2065 33 straipsnio 4 dalį laikoma labai didele interneto platforma, paslaugos teikėjas;
- 11) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga – dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2010/13/ES 1 straipsnio 1 dalies aa punkte;
- 12) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos teikėjas – dalijimosi vaizdo medžiaga platformos teikėjas, kaip apibrėžta Direktyvos 2010/13/ES 1 straipsnio 1 dalies da punkte;
- 13) nacionalinė reguliavimo institucija arba įstaiga – bet kuri valstybės narės pagal Direktyvos 2010/13/ES 30 straipsnį paskirta institucija arba įstaiga;
- 14) naudotojo sąsaja – paslauga, kuria kontroliuojama arba valdoma prieiga prie programų teikimo žiniasklaidos paslaugų ir naudojimas jomis ir kuri suteikia naudotojams galimybę pasirinkti žiniasklaidos paslaugas ar turinį;
- 15) koncentracija žiniasklaidos rinkoje – koncentracija, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 139/2004 3 straipsnyje, kurioje dalyvauja bent vienas žiniasklaidos paslaugų teikėjas arba vienas interneto platformos, kurioje teikiama prieiga prie žiniasklaidos turinio, paslaugų teikėjas;
- 16) auditorijos matavimas – duomenų apie žiniasklaidos paslaugų naudotojų arba interneto platformų turinio naudotojų skaičių ir ypatybes rinkimo, aiškinimo ar kitokio tvarkymo veikla, vykdoma siekiant priimti sprendimus dėl reklamos paskirstymo, kainų nustatymo, pirkimo ar pardavimo arba turinio planavimo ar platinimo;

- 17) nuosavybinis auditorijos matavimas – auditorijos matavimas nesilaikant sektoriaus standartų ir geriausios praktikos, dėl kurių susitarta taikant savireguliacijos mechanizmus;
- 18) valdžios institucija arba subjektas – nacionalinė arba subnacionalinė valdžios institucija, reguliacijos institucija ar įstaiga arba subjektas, tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas nacionalinės arba subnacionalinės valdžios institucijos;
- 19) valstybinė reklama – reklamos ar savireklamos pranešimo arba viešo skelbimo ar informacinės kampanijos pateikimas, propagavimas, skelbimas ar platinimas bet kurioje žiniasklaidos priemonėje ar interneto platformoje, paprastai už užmokestį ar bet kokią kitą atlygį, kai tai daro valdžios institucija arba subjektas arba kai tai daroma jų užsakymu ar vardu;
- 20) intervencinio sekimo programinė įranga – bet koks produktas su skaitmeniniais elementais, specialiai sukurtas siekiant išnaudoti kitų produktų su skaitmeniniais elementais silpnąsias vietas, kuris sudaro sąlygas slapta sekti fizinius ar juridinius asmenis stebint, išgaunant, renkant ar analizuojant tokių produktų arba tokius produktus naudojančių fizinių ar juridinių asmenų duomenis, be kita ko, nediferencijuotai;
- 21) gebėjimas naudotis žiniasklaidos priemonėmis – įgūdžiai, žinios ir suvokimas, kuriuos turėdami piliečiai gali veiksmingai ir saugiai naudotis žiniasklaida, kurie apima ne tik mokymąsi apie priemones ir technologijas, bet kuriais siekiama suteikti piliečiams kritinio mąstymo įgūdžių, būtinų norint gebėti priimti sprendimus, analizuoti sudėtingas realijas ir suvokti skirtumą tarp nuomonės ir faktų.

II skyrius

Žiniasklaidos paslaugų teikėjų ir žiniasklaidos paslaugų gavėjų teisės ir pareigos

3 straipsnis

Žiniasklaidos paslaugų gavėjų teisė

Valstybės narės gerbia žiniasklaidos paslaugų gavėjų teisę turėti prieigą prie įvairaus redakciniu požiūriu nepriklausomo žiniasklaidos turinio ir užtikrina, kad būtų nustatytos šį reglamentą atitinkančios pagrindinės sąlygos, kuriomis ta teisė būtų apsaugota, laisvo ir demokratinio diskurso naudai.

4 straipsnis

Žiniasklaidos paslaugų teikėjų teisės

1. Žiniasklaidos paslaugų teikėjai turi teisę vykdyti savo ekonominę veiklą vidaus rinkoje be apribojimų, išskyrus tuos, kurie leidžiami pagal Sąjungos teisę.
2. Valstybės narės gerbia veiksmingą žiniasklaidos paslaugų teikėjų redakcinę laisvę ir nepriklausomybę jiems vykdant savo profesinę veiklą. Valstybės narės, įskaitant jų nacionalines reguliavimo institucijas ir įstaigas, negali kištis į žiniasklaidos paslaugų teikėjų redakcinę politiką ir redakcinius sprendimus arba bandyti juos paveikti.

3. Valstybės narės užtikrina veiksmingą žurnalistinių šaltinių ir konfidencialių ryšių apsaugą. Valstybės narės nesiima jokių iš toliau nurodytų priemonių:
- a) įpareigoti žiniasklaidos paslaugų teikėjus ar jų redakcijų darbuotojus atskleisti informaciją, susijusią su žurnalistiniais šaltiniais ar konfidencialiais ryšiais, arba pagal kurią būtų galima tuos šaltinius ar ryšius identifikuoti, arba įpareigoti bet kuriuos asmenis, kurie dėl savo reguliarių ar profesinių santykių su žiniasklaidos paslaugų teikėju ar jo redakcijos darbuotojais galėtų turėti tokią informaciją, ją atskleisti;
 - b) sulaikyti, bausti žiniasklaidos paslaugų teikėjus, jų redakcijų darbuotojus arba bet kuriuos asmenis, kurie dėl savo reguliarių ar profesinių santykių su žiniasklaidos paslaugų teikėju ar jo redakcijos darbuotojais galėtų turėti informacijos, susijusios su žurnalistiniais šaltiniais ar konfidencialiais ryšiais, arba pagal kurią būtų galima tuos šaltinius ar ryšius identifikuoti, pasiklausti šių asmenų arba juos tikrinti, sekti, kratyti ir areštuoti bet kuriuos iš šių asmenų arba jų verslo ar privačias patalpas, siekiant gauti tokią informaciją;
 - c) įdiegti intervencinio sekimo programinę įrangą bet kokiame fiziniame ar skaitmeniniame prietaise, mašinoje ar įrankyje, kuriuos naudoja žiniasklaidos paslaugų teikėjai, jų redakcijų darbuotojai arba bet kurie asmenys, kurie dėl savo reguliarių ar profesinių santykių su žiniasklaidos paslaugų teikėju ar jo redakcijos darbuotojais galėtų turėti informacijos, susijusios su žurnalistiniais šaltiniais ar konfidencialiais ryšiais, arba pagal kurią būtų galima tuos šaltinius ar ryšius identifikuoti.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 3 dalies a ir b punktų, valstybės narės gali imtis juose nurodytų priemonių, jeigu:
- a) jos yra numatytos Sąjungos arba nacionalinėje teisėje;
 - b) jos atitinka Chartijos 52 straipsnio 1 dalį ir kitus Sąjungos teisės aktus;
 - c) kiekvienu konkrečiu atveju yra pateisinamos dėl svarbių viešojo intereso priežasčių ir yra proporcingos ir
 - d) joms turi būti gautas išankstinis teisminės institucijos arba nepriklausomos ir nešališkos sprendimus priimančios institucijos leidimas arba, tinkamai pagrįstais išimtiniais ir skubiais atvejais – tokia institucija leidimą joms suteikia vėliau nepagrįstai nedelsiant.
5. Nukrypstant nuo 3 dalies c punkto, valstybės narės gali įdiegti intervencinio sekimo programinę įrangą su sąlyga, kad tas įdiegimas:
- a) atitinka 4 dalyje išvardytas sąlygas ir
 - b) yra vykdomas siekiant atlikti tyrimą vieno iš 3 dalies c punkte nurodytų asmenų atžvilgiu dėl:
 - i) Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 2 straipsnio 2 dalyje išvardytų nusikalstamų veikų, už kurias atitinkamoje valstybėje narėje baudžiama laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – bent treji metai, arba

- ii) dėl kitų sunkių nusikaltimų, už kuriuos atitinkamoje valstybėje narėje baudžiama laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – bent penkeri metai, kaip nustatyta tos valstybės narės teisėje.

Valstybės narės nesiima 3 dalies c punkte nurodytų priemonių, jei prašomai informacijai gauti būtų tinkamos ir pakankamos tos dalies a arba b punkte nurodytos priemonės.

- 6. Valstybės narės užtikrina, kad 3 dalies b punkte nurodytas sekimo priemonės ir tos dalies c punkte nurodytos intervencinio sekimo programinės įrangos įdiegimą reguliariai peržiūrėtų teisminė institucija arba nepriklausoma ir nešališka sprendimus priimanti institucija, siekdama nustatyti, ar tebėra tenkinamos jų naudojimą pagrindžiančios sąlygos.
- 7. Bet kokiam asmens duomenų tvarkymui, atliekamam šio straipsnio 3 dalies b punkte nurodytų sekimo priemonių įdiegimo arba tos dalies c punkte nurodytos intervencinio sekimo programinės įrangos įdiegimo kontekste taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680¹, įskaitant joje numatytas apsaugos priemones, tokias kaip duomenų subjekto teisė gauti informaciją ir prieigą prie tvarkomų asmens duomenų.

¹ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuria panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89).

8. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai pažeidžiamos šio straipsnio 3–7 dalys, žiniasklaidos paslaugų teikėjai ar jų redakcijų darbuotojai arba bet kurie asmenys, kurie dėl savo reguliarių ar profesinių santykių su žiniasklaidos paslaugų teikėju ar jo redakcijos darbuotojais galėtų turėti informacijos, susijusios su žurnalistiniais šaltiniais ar konfidencialiais ryšiais, arba pagal kurią būtų galima tuos šaltinius ar ryšius identifikuoti, turėtų teisę į veiksmingą teisminę apsaugą pagal Chartijos 47 straipsnį.

Valstybės narės paveda nepriklausomai institucijai arba įstaigai, turinčiai atitinkamų ekspertinių žinių, teikti pagalbą pirmoje pastraipoje nurodytiems asmenims, kiek tai susiję su naudojimusi ta teise. Jei tokios institucijos arba įstaigos nėra, tie asmenys gali kreiptis pagalbos į savireguliacinio organą ar mechanizmą.

9. Gerbiamos ES sutartyje ir SESV nustatytos valstybių narių pareigos.

5 straipsnis

Visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų nepriklausomo veikimo apsaugos priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai būtų redakciniu ir funkciniu požiūriu nepriklausomi ir nešališkai teiktų savo auditorijai įvairią informaciją ir nuomones pagal jiems suteiktus su viešosiomis paslaugomis susijusius įgaliojimus, kaip apibrėžta nacionaliniu lygmeniu pagal Protokolą Nr. 29.
2. Valstybės narės užtikrina, kad visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų administracijos vadovo arba valdybos narių skyrimo ir atleidimo procedūromis būtų siekiama užtikrinti visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų nepriklausomumą.

Visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų administracijos vadovas arba valdybos nariai turi būti skiriami remiantis skaidriomis, atviromis, veiksmingomis ir nediskriminacinės procedūromis ir skaidriais, objektyviais, nediskriminaciniais ir proporcingais kriterijais, iš anksto nustatytais nacionaliniu lygmeniu. Jų kadencijos trukmė turi būti pakankama veiksmingam visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų nepriklausomumui užtikrinti.

Sprendimai dėl visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų administracijos vadovo arba valdybos narių atleidimo iki jų kadencijos pabaigos turi būti tinkamai pagrindžiami, gali būti priimami tik išimtiniais atvejais, kai jie nebeatitinka sąlygų, būtinų jų pareigoms atlikti pagal iš anksto nacionaliniu lygmeniu nustatytus kriterijus, apie juos atitinkamam asmeniui turi būti iš anksto pranešta ir jie turi apimti teisminės peržiūros galimybę.

3. Valstybės narės užtikrina, kad visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų finansavimo procedūros būtų grindžiamos iš anksto nustatytais skaidriais ir objektyviais kriterijais. Tomis finansavimo procedūromis užtikrinama, kad visuomeniniai žiniasklaidos paslaugų teikėjai turėtų pakankamus, tvarius ir nuspėjamus finansinius išteklius, atitinkančius jų su viešosiomis paslaugomis susijusių įgaliojimų vykdymą ir gebėjimą plėtotis pagal tuos įgaliojimus. Tie finansiniai ištekliai turi būti tokie, kad būtų užtikrinta visuomeninių žiniasklaidos paslaugų teikėjų redakcinė nepriklausomybė.
4. Valstybės narės paskiria vieną ar daugiau nepriklausomų institucijų arba įstaigų arba įdiegia nuo vyriausybės politinės įtakos nepriklausomus mechanizmus, kad būtų stebima, kaip taikomos 1, 2 ir 3 dalys. Šios stebėsenos rezultatai turi būti prieinami viešai.

6 straipsnis
Žiniasklaidos paslaugų teikėjų pareigos

1. Žiniasklaidos paslaugų teikėjai savo paslaugų gavėjams suteikia galimybę lengvai ir tiesiogiai susipažinti su naujausia informacija apie:
 - a) jų teisinį (-ius) pavadinimą (-us) ir kontaktinius duomenis;
 - b) jų tiesioginio (-ių) ar netiesioginio (-ių) savininko (-ų), turinčio (-ių) akcijų paketą, sudarantį sąlygas daryti įtaką veiklai ir strateginių sprendimų priėmimui, vardą (-us) ir pavardę (-es) arba pavadinimą (-us), įskaitant tiesiogines ar netiesiogines nuosavybės teises, kurias turi valstybė ar viešojo sektoriaus institucija arba subjektas;
 - c) tikrųjų savininkų, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2015/849 3 straipsnio 6 dalyje, vardą (-us) ir pavardę (-es) arba pavadinimą (-us);
 - d) bendrą metinę jiems skirtą viešųjų lėšų valstybinei reklamai sumą ir bendrą metinę pajamų iš reklamos, gautų iš trečiųjų valstybių valdžios institucijų ar subjektų, sumą.
2. Valstybės narės paveda nacionalinėms reguliavimo institucijoms ar įstaigoms arba kitoms kompetentingoms institucijoms ar įstaigoms sukurti nacionalines žiniasklaidos priemonių nuosavybės duomenų bazes, kuriose būtų pateikiama 1 dalyje nurodyta informacija.

3. Nedarydami poveikio Chartiją atitinkančiai nacionalinei konstitucinei teisei, naujienų ir aktualijų turinį teikiantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai imasi priemonių, kurias jie laiko tinkamomis siekiant užtikrinti atskirų redakcinių sprendimų nepriklausomumą. Tokiomis priemonėmis visų pirma siekiama:
- a) garantuoti, kad pagal nustatytą atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo redakcinę liniją galėtų būti laisvai priimami redakciniai sprendimai, ir
 - b) užtikrinti, kad būtų atskleistas bet koks esamas ar galimas interesų konfliktas, kuris gali turėti įtakos naujienų ir aktualijų turinio teikimui.

III skyrius

Bendradarbiavimo reguliavimo srityje sistema ir gerai veikianti žiniasklaidos paslaugų vidaus rinka

1 SKIRSNIS

NEPRIKLAUSOMOS ŽINIASKLAIDOS INSTITUCIJOS

7 straipsnis

Nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos

1. Nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos užtikrina, kai taikytina, konsultuodamosi ar derindamos veiksmus su kitomis atitinkamomis institucijomis arba įstaigomis, arba, kai aktualu, jų valstybių narių savireguliacijos įstaigomis, kad būtų taikomas šis skyrius.
2. Vykdamas šiuo reglamentu joms pavestas užduotis nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms taikomi Direktyvos 2010/13/ES 30 straipsnyje nustatyti reikalavimai.
3. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms būtų suteikta pakankamai finansinių, žmogiškųjų ir techninių išteklių šiame reglamente nustatytoms jų užduotims vykdyti.

4. Valstybės narės užtikrina, kad, kai to reikia nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų užduotims pagal šį reglamentą vykdyti, jos turėtų įgaliojimus prašyti toliau nurodytų asmenų per pagrįstą laikotarpį pateikti informaciją ir duomenis, kurie yra proporcingi ir būtini šiame skyriuje nurodytoms užduotims atlikti:
- a) fizinių ar juridinių asmenų, kuriems taikomas III skyrius,
 - b) bet kurio kito fizinio ar juridinio asmens, kuris su jo veikla, verslu ar profesija susijusiais tikslais pagrįstai galėtų turėti informacijos ir duomenų.

2 SKIRSNIS

EUROPOS ŽINIASKLAIDOS PASLAUGŲ VALDYBA

8 straipsnis

Europos žiniasklaidos paslaugų valdyba

1. Įsteigiama Europos žiniasklaidos paslaugų valdyba (toliau – Valdyba).
2. Valdyba pakeičia pagal Direktyvos 2010/13/ES 30b straipsnį įsteigtą Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupę (ERGA) ir perima jos teises bei pareigas.

9 straipsnis
Valdybos nepriklausomumas

Vykdydama savo užduotis ar naudodamasi savo įgaliojimais, Valdyba veikia visiškai nepriklausomai. Konkrečiai, vykdydama savo užduotis ar naudodamasi savo įgaliojimais, Valdyba visų pirma nesiekia gauti jokios vyriausybės, institucijos, asmens ar įstaigos nurodymų ir jų nepriima. Tai neturi įtakos Komisijos arba nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų kompetencijai pagal šį reglamentą.

10 straipsnis
Valdybos struktūra

1. Valdybą sudaro nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų atstovai.
2. Kiekvienas Valdybos narys turi po vieną balsą.
3. Valdyba sprendimus priima dviejų trečdalių balsavimo teisę turinčių narių balsų dauguma.
4. Jei valstybėje narėje yra daugiau nei viena nacionalinė reguliavimo institucija arba įstaiga, tos nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos reikiamu mastu derina savo veiksmus tarpusavyje ir paskiria bendrą atstovą. Tas bendras atstovas naudojasi balsavimo teise.

5. Valdyba iš savo narių išrenka pirmininką ir pirmininko pavaduotoją. Pirmininkas skiriamas vienų metų kadencijai ir kitai kadencijai gali būti paskirtas vieną kartą. Valdyba gali sudaryti iniciatyvinę grupę. Valdybai atstovauja jos pirmininkas.
6. Komisija paskiria atstovą dalyvauti Valdyboje. Komisijos atstovas gali dalyvauti Valdybos svarstymuose be balsavimo teisės. Valdybos pirmininkas nuolat informuoja Komisiją apie Valdybos veiklą.
7. Valdyba gali kviešti ekspertus ir, Komisijai sutikus, nuolatinius stebėtojus dalyvauti savo posėdžiuose.
8. Valdyba priima savo darbo tvarkos taisykles, pasikonsultavusi su Komisija. Į tas darbo tvarkos taisykles įtraukiama valdybos narių interesų konfliktų prevencijos ir valdymo tvarka.

11 straipsnis

Valdybos sekretoriatas

1. Valdybai padeda sekretoriatas. Sekretoriato paslaugas užtikrina Komisija, atsižvelgdama į Valdybos nurodytus poreikius. Sekretariatui skiriama pakankamai išteklių jo užduotims vykdyti.

2. Pagrindinė sekretoriato užduotis – padėti nepriklausomai vykdyti šiame reglamente ir Direktyvoje 2010/13/ES nustatytas Valdybos užduotis. Sekretoriatas vykdo tik Valdybos nurodymus, kiek tai susiję su jos užduotimis pagal šį reglamentą.
3. Sekretoriatas teikia administracinę ir organizacinę paramą Valdybos veiklai. Sekretoriatas taip pat padeda Valdybai iš esmės vykdyti jos užduotis.

12 straipsnis

Konsultacijų mechanizmas

1. Kai Valdyba svarsto klausimus, nesusijusius su audiovizualinės žiniasklaidos sektoriumi, ji konsultuojasi su atitinkamų žiniasklaidos sektorių atstovais, veikiančiais Sąjungos arba nacionaliniu lygmeniu.
2. Valdyba savo darbo tvarkos taisyklėse nustato 1 dalyje nurodytų konsultacijų vykdymo tvarką. Tokia tvarka atitinkamai užtikrinama galimybė įtraukti kelis atstovus.
3. Kai įmanoma, Valdyba 1 dalyje nurodytų konsultacijų rezultatus padaro prieinamus viešai.

13 straipsnis
Valdybos užduotys

1. Nedarant poveikio Sutartimis Komisijai suteiktiems įgaliojimams, Valdyba konsultuoja Komisiją ir teikia jai paramą Valdybos kompetencijai priklausančiais su žiniasklaidos paslaugomis susijusiais klausimais, ir skatina nuosekliai ir veiksmingai visoje Sąjungoje taikyti šį skyrių ir įgyvendinti Direktyvą 2010/13/ES. Todėl Valdyba:
 - a) teikia technines ekspertines žinias Komisijai jai vykdant savo užduotį užtikrinti nuoseklų ir veiksmingą šio skyriaus taikymą ir Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimą visose valstybėse narėse, nedarant poveikio nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų užduotims;
 - b) skatina nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų bendradarbiavimą ir veiksmingą keitimąsi informacija, patirtimi ir geriausios praktikos pavyzdžiais, susijusiais su žiniasklaidos paslaugoms taikomų Sąjungos ir nacionalinių taisyklių, įskaitant šį reglamentą ir Direktyvą 2010/13/ES, ypač kiek tai susiję su tos direktyvos 3, 4 ir 7 straipsniais, taikymu;
 - c) Komisijos prašymu teikia nuomones techniniais ir faktiniais klausimais, kylančiais dėl Direktyvos 2010/13/ES 2 straipsnio 5c dalies, 3 straipsnio 2 ir 3 dalių, 4 straipsnio 4 dalies c punkto ir 28a straipsnio 7 dalies;

- d) konsultuodamasi su Komisija rengia nuomones dėl:
 - i) nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų bendradarbiavimo prašymų, vadovaujantis šio reglamento 14 straipsnio 5 dalimi;
 - ii) prašymų dėl vykdymo užtikrinimo priemonių, jei prašančioji institucija arba įstaiga ir institucija arba įstaiga, į kurią kreipiamasi, nesutaria, įskaitant rekomenduojamus veiksmus, vadovaujantis šio reglamento 15 straipsnio 3 dalimi;
 - iii) nacionalinių priemonių, susijusių su žiniasklaidos paslaugomis iš už Sąjungos ribų, vadovaujantis šio reglamento 17 straipsnio 2 dalimi;
- e) žiniasklaidos paslaugų teikėjo, su kuriuo labai didelės internetinės platformos teikėjas pradėjo dialogą, nurodytą šio reglamento 18 straipsnio 6 dalyje, prašymu rengia nuomones dėl šio dialogo rezultatų;
- f) savo iniciatyva arba Komisijos prašymu, arba tinkamai pagrįstu ir motyvuotu žiniasklaidos paslaugų teikėjo, kuriam daromas individualus ir tiesioginis poveikis, prašymu rengia nuomones dėl reguliavimo ar administracinių priemonių, kurios gali daryti didelį poveikį žiniasklaidos paslaugų teikėjų veiklai žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkoje, vadovaujantis šio reglamento 21 straipsnio 4 dalimi;
- g) rengia nuomones dėl nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų vertinimų projektų arba nuomonių projektų, vadovaujantis šio reglamento 22 straipsnio 5 dalimi;

- h) savo iniciatyva arba Komisijos prašymu rengia nuomones dėl koncentracijų žiniasklaidos rinkoje, kurios gali turėti įtakos žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos veikimui, vadovaujantis šio reglamento 23 straipsnio 1 dalimi;
- i) padeda Komisijai rengti gaires dėl:
 - i) šio reglamento taikymo ir Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimo, vadovaujantis šio reglamento 16 straipsnio 2 dalimi;
 - ii) šio reglamento 22 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose nurodytų elementų, vadovaujantis to straipsnio 3 dalimi;
 - iii) šio reglamento 24 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių taikymo, vadovaujantis to straipsnio 4 dalimi;
- j) bent vienos iš atitinkamų nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų prašymu tarpininkauja nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų nesutarimų atveju, vadovaujantis šio reglamento 15 straipsnio 3 dalimi;
- k) skatina bendradarbiavimą darnių standartų, susijusių su įrenginių, naudotojo sąsajų projektavimu arba tokiais įrenginiais perduodamais skaitmeniniais signalais, srityje, vadovaujantis šio reglamento 20 straipsnio 5 dalimi;

- l) koordinuoja atitinkamas nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų priemonės, susijusias su žiniasklaidos paslaugų iš už Sąjungos ribų, kurios yra skirtos Sąjungos auditorijai arba ją pasiekia, turinio sklaida ar prieiga prie jo, kai tokios žiniasklaidos paslaugos kenkia arba kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės saugumui, vadovaujantis šio reglamento 17 straipsnio 1 dalimi, ir, konsultuodamasi su Komisija, parengia kriterijų rinkinį, kaip nurodyta to straipsnio 4 dalyje;
- m) organizuoja labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjų ir žiniasklaidos paslaugų teikėjų ir pilietinės visuomenės atstovų struktūrinį dialogą ir apie tokio dialogo rezultatus praneša Komisijai, vadovaujantis šio reglamento 19 straipsniu;
- n) skatina keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais, susijusiais su auditorijos matavimo sistemų diegimu, vadovaujantis šio reglamento 24 straipsnio 5 dalimi;
- o) keičiasi patirtimi ir geriausios praktikos pavyzdžiais, susijusiais su gebėjimu naudotis žiniasklaidos priemonėmis, be kita ko, siekiant skatinti veiksmingų priemonių ir įrankių, skirtų gebėjimui naudotis žiniasklaidos priemonėmis stiprinti, kūrimą ir naudojimą;
- p) rengia išsamią metinę savo veiklos ir užduočių vykdymo ataskaitą.

Pirmos pastraipos p punkte nurodytą išsamią metinę ataskaitą Valdyba skelbia viešai. Gavęs prašymą, pirmininkas pateikia tą ataskaitą Europos Parlamentui.

2. Jeigu Komisija prašo Valdybos konsultacijos arba nuomonės, ji, atsižvelgdama į klausimo skubumą, gali nurodyti laiko terminą, išskyrus atvejus, kai Sąjungos teisėje numatyta kitaip.
3. Valdyba savo darbo rezultatus perduoda Direktyvos 2010/13/ES 29 straipsnio 1 dalimi įsteigtam ryšių komitetui (toliau – ryšių komitetas).

3 SKIRSNIS

BENDRADARBIAVIMAS REGULIAVIMO SRITYJE IR REGULIAVIMO KONVERGENCIJA

14 straipsnis

Struktūrinis bendradarbiavimas

1. Nacionalinė reguliavimo institucija arba įstaiga (toliau – prašančioji institucija) bet kuriuo metu gali prašyti vienos ar daugiau kitų nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų (toliau – institucijos, į kurias kreipiamasi) bendradarbiauti, be kita ko, keistis informacija arba teikti savitarpio pagalbą, kad būtų nuosekliai ir veiksmingai taikomas šis skyrius arba įgyvendinama Direktyva 2010/13/ES.
2. Bendradarbiavimo prašyme pateikiama visa būtina su juo susijusi informacija, įskaitant bendradarbiavimo prašymo tikslą ir priežastis.

3. Institucija, į kurią kreipiamasi, gali atsisakyti nagrinėti bendradarbiavimo prašymą tik šiais atvejais:
- a) ji nėra kompetentinga bendradarbiavimo prašymo dalyko srityje arba vykdyti prašomos rūšies bendradarbiavimą;
 - b) bendradarbiavimo prašymo vykdymas pažeistų šį reglamentą, Direktyvą 2010/13/ES ar kitus Sąjungos teisės aktus arba Sąjungos teisės aktus atitinkančią nacionalinę teisę, kuri taikoma institucijai, į kurią kreipiamasi;
 - c) bendradarbiavimo prašymo apimtis arba dalykas nebuvo tinkamai pagrįsti arba yra neproporcingi.

Institucija, į kurią kreipiamasi, nepagrįstai nedelsdama pateikia atsisakymo nagrinėti bendradarbiavimo prašymą priežastis. Jei institucija, į kurią kreipiamasi, atsisakė nagrinėti bendradarbiavimo prašymą pagal pirmos pastraipos a punktą, kai įmanoma, ji nurodo kompetentingą instituciją.

4. Institucija, į kurią kreipiamasi, nepagrįstai nedelsdama deda visas pastangas išnagrinėti bendradarbiavimo prašymą ir į jį atsakyti ir reguliariai teikia atnaujintą informaciją apie to prašymo vykdymo pažangą.

5. Jei prašančioji institucija mano, kad institucija, į kurią kreipiamasi, nepakankamai išnagrinėjo jos bendradarbiavimo prašymą ar į jį atsakė, ji nepagrįstai nedelsdama informuoja instituciją, į kurią kreipiamasi, paaiškindama savo pozicijos priežastis. Jei prašančioji institucija ir institucija, į kurią kreipiamasi, nesusitaria dėl bendradarbiavimo prašymo, bet kuri iš jų gali perduoti klausimą Valdybai. Laikydamosi terminų, kuriuos Valdyba turi nustatyti savo darbo tvarkos taisyklėse, Valdyba, pasikonsultavusi su Komisija, pateikia nuomonę šiuo klausimu, įskaitant rekomenduojamus veiksmus. Atitinkamos institucijos deda visas pastangas, kad atsižvelgtų į Valdybos nuomonę.
6. Jei prašančioji institucija mano, kad kyla rimta ir didelė laisvės teikti ar gauti žiniasklaidos paslaugas vidaus rinkoje apribojimo rizika arba rimtas ir didelis pavojus visuomenės saugumui, ji gali prašyti institucijos, į kurią kreipiamasi, pagreitinti bendradarbiavimą, kartu užtikrinant, kad būtų paisoma pagrindinių teisių, visų pirma saviraiškos laisvės, be kita ko, siekiant užtikrinti veiksmingą nacionalinių priemonių, nurodytų Direktyvos 2010/13/ES 3 straipsnyje, taikymą. Institucija, į kurią kreipiamasi, atsako į prašymus dėl pagreitinto bendradarbiavimo ir deda visas pastangas, kad juos išnagrinėtų per 14 kalendorinių dienų.
- Šio straipsnio 2, 3 ir 5 dalys mutatis mutandis taikomos prašymams dėl pagreitinto bendradarbiavimo.
7. Valdyba savo darbo tvarkos taisyklėse išdėsto tolesnę informaciją dėl struktūrizuoto bendradarbiavimo, kaip nurodyta šiame straipsnyje, procedūros.

15 straipsnis

Prašymai užtikrinti dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų pareigų vykdymą

1. Nedarant poveikio Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsniui, prašančioji institucija gali pateikti tinkamai pagrįstą prašymą institucijai, į kurią kreipiamasi, kuri yra kompetentinga prašymo dalyko srityje, imtis būtinų ir proporcingų veiksmų, kad būtų veiksmingai užtikrintas pagal Direktyvos 2010/13/ES 28b straipsnio 1, 2 ir 3 dalis dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjams nustatytų pareigų vykdymas.
2. Institucija, į kurią kreipiamasi, nepagrįstai nedelsdama informuoja prašančiąją instituciją apie veiksmus, kurių ji ėmėsi arba planuoja imtis, arba apie priežastis, dėl kurių nebuvo imtasi veiksmų pagal prašymą dėl vykdymo užtikrinimo, pateiktą pagal 1 dalį. Valdyba tuo tikslu nustato terminus savo darbo tvarkos taisyklėse.
3. Jei prašančioji institucija ir institucija, į kurią kreipiamasi, nesutaria dėl veiksmų, kurių imtasi ar planuojama imtis arba nesiimta pagal prašymą dėl vykdymo užtikrinimo, pateiktą pagal 1 dalį, bet kuri iš jų gali perduoti klausimą Valdybai tarpininkauti, siekiant rasti taikų sprendimą.

Jei tarpininkaujant Valdybai taikaus sprendimo rasti nepavyksta, prašančioji institucija arba institucija, į kurią kreipiamasi, gali prašyti Valdybos pateikti nuomonę šiuo klausimu. Savo nuomonėje Valdyba įvertina, ar prašymas dėl vykdymo užtikrinimo, pateiktas pagal 1 dalį, buvo pakankamai išnagrinėtas. Jei Valdyba mano, kad institucija, į kurią kreipiamasi, nepakankamai išnagrinėjo prašymą dėl vykdymo užtikrinimo, ji rekomenduoja imtis veiksmų, kad prašymas būtų išnagrinėtas. Valdyba, pasikonsultavusi su Komisija, savo nuomonę pateikia nedelsdama.

4. Gavusi 3 dalies antroje pastraipoje nurodytą nuomonę institucija, į kurią kreipiamasi, nepagrįstai nedelsdama ir per terminus, kurie turi būti nustatyti Valdybos darbo tvarkos taisyklėse, informuoja Valdybą, Komisiją ir prašančiąją instituciją apie veiksmus, kurių imtasi ar planuojama imtis atsižvelgiant į nuomonę.

16 straipsnis

Gairės žiniasklaidos reguliavimo klausimais

1. Valdyba skatina nacionalines reguliavimo institucijas arba įstaigas keistis geriausia praktika, kai tikslinga konsultuojantis su suinteresuotaisiais subjektais dėl reguliavimo, techninių ar praktinių aspektų, susijusių su nuosekliu ir veiksmingu šio skyriaus taikymu ir Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimu.

2. Kai Komisija skelbia gaires, susijusias su šio reglamento taikymu arba Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimu, Valdyba padeda jai teikdama ekspertines žinias apie reguliavimo, techninius ar praktinius aspektus, visų pirma susijusius su:
- a) tinkamu bendro intereso audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pastebimumu pagal Direktyvos 2010/13/ES 7a straipsnį;
 - b) galimybe susipažinti su informacija apie žiniasklaidos paslaugų teikėjų nuosavybės struktūrą, kaip numatyta Direktyvos 2010/13/ES 5 straipsnio 2 dalyje ir šio reglamento 6 straipsnio 1 dalyje.

Kai Komisija skelbia gaires, susijusias su Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimu, ji konsultuojasi su ryšių komitetu.

3. Kai Komisija pateikia nuomonę su šio reglamento taikymu arba Direktyvos 2010/13/ES įgyvendinimu susijusiu klausimu, Valdyba padeda Komisijai.

17 straipsnis

Priemonių, susijusių su žiniasklaidos paslaugomis iš už Sąjungos ribų, koordinavimas

1. Nedarant poveikio Direktyvos 2010/13/ES 3 straipsniui, Valdyba, gavusi bent dviejų valstybių narių nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų prašymą, koordinuoja atitinkamų nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų atitinkamas priemones, susijusias su į Sąjungos auditoriją orientuotą arba ją pasiekiančią iš už Sąjungos kilusių arba už Sąjungos ribų įsisteigusių žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamų žiniasklaidos paslaugų sklaida ar prieiga prie jų, nepriklausomai nuo jų sklaidos ar prieigos prie jų būdo, kai tokios žiniasklaidos paslaugos kenkia visuomenės saugumui arba kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės saugumui, be kita ko, atsižvelgiant į tai, kad tokius paslaugų teikėjus gali kontroliuoti trečiosios valstybės.
2. Valdyba, pasikonsultavusi su Komisija, gali teikti nuomones dėl atitinkamų 1 dalyje nurodytų priemonių. Nedarant poveikio atitinkamų kompetentingų nacionalinių institucijų, įskaitant nacionalines reguliavimo institucijas arba įstaigas, įgaliojimams pagal nacionalinę teisę, jos deda visas pastangas, kad atsižvelgtų į Valdybos nuomones.
3. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms svarstant galimybę imtis 1 dalyje nurodytų priemonių žiniasklaidos paslaugų teikėjo atžvilgiu nebūtų trukdoma atsižvelgti į Valdybos pagal 2 dalį pateiktą nuomonę.

4. Valdyba, pasikonsultavusi su Komisija, sudaro kriterijų, skirtų nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms naudotis vykdant jų reguliavimo įgaliojimus 1 dalyje nurodytų žiniasklaidos paslaugų teikėjų atžvilgiu, sąrašą. Nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos deda visas pastangas, kad atsižvelgtų į tuos kriterijus.

4 DALIS

ŽINIASKLAIDOS PASLAUGŲ TEIKIMAS IR PRIEIGA PRIE JŲ SKAITMENINĖJE APLINKOJE

18 straipsnis

Žiniasklaidos paslaugų teikėjų turinys labai didelėse interneto platformose

1. Labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai įdiegia funkciją, kuria jų paslaugų gavėjams suteikiama galimybė:
- a) pareikšti, kad jie yra žiniasklaidos paslaugų teikėjai;
 - b) pareikšti, kad jie laikosi 6 straipsnio 1 dalies;
 - c) pareikšti, kad jie yra redakciniu požiūriu nepriklausomi nuo valstybių narių, politinių partijų, trečiųjų valstybių ir trečiųjų valstybių kontroliuojamų ar finansuojamų subjektų;
 - d) pareikšti, kad jiems taikomi vienos ar kelių valstybių narių reguliavimo reikalavimai dėl redakcinės atsakomybės prisiėmimo ir kad juos prižiūri kompetentinga nacionalinė reguliavimo institucija arba įstaiga arba kad jie laikosi redakcinius standartus reglamentuojančio bendro reguliavimo ar savireguliacinio mechanizmo, kuris yra visuotinai pripažintas ir priimtinas atitinkamame žiniasklaidos sektoriuje vienoje ar keliose valstybėse narėse;

- e) pareikšti, kad jie neteikia dirbtinio intelekto sistemų sukurto turinio be tokio turinio žmogaus atliekamos peržiūros arba redakcinės kontrolės;
- f) nurodyti savo juridinį pavadinimą ir kontaktinius duomenis, įskaitant el. pašto adresą, kuriuo labai didelės interneto platformos paslaugų teikėjas gali tiesiogiai ir greitai su jais susisiekti, ir
- g) pateikti atitinkamų nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų arba d punkte nurodytų bendro reguliavimo ar savireguliacinio mechanizmų atstovų kontaktinius duomenis.

Jei kyla pagrįstų abejonių dėl to, ar žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikosi pirmos pastraipos d punkto, labai didelės interneto platformos paslaugų teikėjas prašo atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos arba atitinkamo bendro reguliavimo ar savireguliacinio mechanizmo patvirtinimo šiuo klausimu.

- 2. Labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai užtikrina, kad pagal 1 dalį pareikšta informacija, išskyrus 1 dalies pirmos pastraipos f punkte nurodytą informaciją, būtų viešai skelbiama lengvai prieinamu būdu jų internetinėje sąsajoje.
- 3. Labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai patvirtina, kad gavo pagal 1 dalį pateiktus pareiškimus, ir pateikia savo kontaktinius duomenis, įskaitant el. pašto adresą, kuriuo žiniasklaidos paslaugų teikėjas gali tiesiogiai ir greitai su jais susisiekti.

Labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai nepagrįstai nedelsdami nurodo, ar jie priima arba atmeta pagal 1 dalį pateiktą pareiškimą.

4. Kai labai didelės interneto platformos paslaugos teikėjas ketina priimti sprendimą, kuriuo sustabdomas jo internetinių tarpininkavimo paslaugų teikimas, susijęs su žiniasklaidos paslaugų teikėjo, pateikusio pareiškimą pagal šio straipsnio 1 dalį, pateikiamu turiniu, arba sprendimą apriboti tokio turinio matomumą, remdamasis tuo, kad toks turinys neatitinka jo sąlygų, prieš įsigaliojant tokiam sprendimui dėl paslaugų teikimo sustabdymo arba matomumo apribojimo jis:

- a) atitinkamam žiniasklaidos paslaugų teikėjui pateikia su savo numatomu sprendimu susijusį motyvų pareiškimą, kaip nurodytą Reglamento (ES) 2019/1150 4 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento (ES) 2022/2065 17 straipsnyje, dėl savo numatomo sprendimo sustabdyti paslaugų teikimą ar apriboti matomumą, ir
- b) suteikia žiniasklaidos paslaugų teikėjui galimybę atsakyti į šios dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytą motyvų pareiškimą per 24 valandas nuo jo gavimo arba, krizės atveju, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2022/2065 36 straipsnio 2 dalyje, per trumpesnę laikotarpį, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjas turėtų pakankamai laiko prasmingam atsakymui pateikti.

Jei po pirmos pastraipos b punkte nurodyto atsakymo pateikimo arba jo nepateikus labai didelės interneto platformos paslaugos teikėjas priima sprendimą sustabdyti paslaugų teikimą arba apriboti matomumą, jis nepagrįstai nedelssdamas apie tai informuoja atitinkamą žiniasklaidos paslaugų teikėją.

Ši dalis netaikoma, kai labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai sustabdo savo paslaugų, susijusių su žiniasklaidos paslaugų teikėjo pateikiamu turiniu, teikimą arba apriboja tokio turinio matomumą laikydamiesi savo pareigų pagal Reglamento (ES) 2022/2065 28, 34 ir 35 straipsnius ir Direktyvos 2010/13/ES 28b straipsnį arba savo pareigų, susijusių su neteisėtu turiniu pagal Sąjungos teisę.

5. Labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjai imasi visų būtinų techninių ir organizacinių priemonių, kad užtikrintų, jog žiniasklaidos paslaugų teikėjų skundai pagal Reglamento (ES) 2019/1150 11 straipsnį arba Reglamento (ES) 2022/2065 20 straipsnį būtų nagrinėjami ir sprendimai dėl jų priimti pirmenybės tvarka ir nepagrįstai nedelsiant. Tuose straipsniuose nurodytoje vidinėje skundų nagrinėjimo procedūroje žiniasklaidos paslaugų teikėjui gali atstovauti įstaiga.
6. Jei žiniasklaidos paslaugų teikėjas, pateikęs pareiškimą pagal 1 dalį, mano, kad labai didelės interneto platformos paslaugos teikėjas pakartotinai apribojo arba sustabdė paslaugų teikimą, susijusį su žiniasklaidos paslaugų teikėjo pateikiamu turiniu, be pakankamo pagrindo, labai didelės interneto platformos paslaugos teikėjas, gavęs žiniasklaidos paslaugų teikėjo prašymą, gera valia pradeda prasmingą ir veiksmingą dialogą su žiniasklaidos paslaugų teikėju, kad per pagrįstą laiką būtų rastas taikus sprendimas siekiant nutraukti nepagrįstus apribojimus ar paslaugų teikimo sustabdymą ir išvengti jų ateityje. Žiniasklaidos paslaugų teikėjas apie tokio dialogo rezultatus ir informaciją apie jį gali pranešti Valdybai ir Komisijai. Žiniasklaidos paslaugų teikėjas gali prašyti Valdybos pateikti nuomonę dėl tokio dialogo rezultatų, įskaitant, kai aktualu, dėl labai didelės interneto platformos paslaugų teikėjui rekomenduojamų veiksmų. Valdyba apie savo nuomonę informuoja Komisiją.

7. Jei labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjas atmeta pagal šio straipsnio 1 dalį pateiktą žiniasklaidos paslaugų teikėjo pareiškimą ar jį pripažįsta negaliojančiu arba jei po dialogo pagal šio straipsnio 6 dalį nebuvo rastas taikus sprendimas, atitinkamas žiniasklaidos paslaugų teikėjas gali pasinaudoti Reglamento (ES) 2019/1150 12 straipsnyje nustatytu tarpininkavimu arba taikyti neteisminio ginčų sprendimo procedūrą pagal Reglamento (ES) 2022/2065 21 straipsnį. Atitinkamas žiniasklaidos paslaugų teikėjas apie to tarpininkavimo ar neteisminio ginčų sprendimo procedūros rezultatus gali pranešti Valdybai.
8. Labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjas kasmet viešai skelbia išsamią informaciją apie:
- a) atvejų, kai jis apribojo arba sustabdė turinio perdavimą dėl to, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjo, pateikusio pareiškimą pagal 1 dalį, teikiamas turinys neatitinka jo sąlygų, skaičių;
 - b) tokio apribojimo arba sustabdymo nustatymo pagrindus, įskaitant konkrečias sąlygų nuostatas, su kuriomis žiniasklaidos paslaugų teikėjų turinys buvo laikomas nesuderinamu;
 - c) dialogų su žiniasklaidos paslaugų teikėjais pagal 6 dalį skaičių;
 - d) atvejų, kai jis atmetė pagal 1 dalį žiniasklaidos paslaugų teikėjo pateiktus pareiškimus, skaičių ir atmetimo pagrindus;
 - e) atvejų, kai jis pripažino pagal 1 dalį žiniasklaidos paslaugų teikėjo pateiktus pareiškimus negaliojančiais, skaičių ir pripažinimo negaliojančiais pagrindus.

9. Siekdama palengvinti nuoseklų ir veiksmingą šio straipsnio įgyvendinimą, Komisija paskelbia gaires, kad palengvintų veiksmingą 1 dalyje nurodytos funkcijos įgyvendinimą.

19 straipsnis

Struktūrinis dialogas

1. Valdyba reguliariai organizuoja struktūrinį labai didelių interneto platformų paslaugų teikėjų, žiniasklaidos paslaugų teikėjų atstovų ir pilietinės visuomenės atstovų dialogą, siekdama:
 - a) aptarti patirtį ir geriausią praktiką taikant 18 straipsnį, be kita ko, kiek tai susiję su labai didelių interneto platformų veikimu ir jų taikomais žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamo turinio moderavimo procesais;
 - b) skatinti prieigą prie įvairių nepriklausomos žiniasklaidos pasiūlymų labai didelėse interneto platformose, ir
 - c) stebėti, kaip laikomasi savireguliacijos iniciatyvų, kuriomis siekiama apsaugoti vartotojus nuo žalingo turinio, įskaitant dezinformaciją ir užsienio vykdomą manipuliavimą informacija ir kišimąsi.
2. Valdyba praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodyto struktūrinio dialogo rezultatus. Kai įmanoma, Valdyba tokių struktūrinių dialogų rezultatus paskelbia viešai.

20 straipsnis

Teisė pritaikyti žiniasklaidos pasiūlą

1. Naudotojai turi teisę nesunkiai pakeisti bet kurio įrenginio ar naudotojo sąsajos, kuriais kontroliuojama arba valdoma prieiga prie programų teikimo žiniasklaidos paslaugų, kuriomis siūlomos programos, ir naudojimasis jomis, konfigūraciją, įskaitant numatytąsias nuostatas, kad galėtų pritaikyti žiniasklaidos pasiūlą pagal savo interesus ar pageidavimus, laikydamiesi Sąjungos teisės. Ši dalis neturi daryti įtakos nacionalinėms priemonėms, kuriomis įgyvendinami Direktyvos 2010/13/ES 7a ar 7b straipsniai.
2. Pateikdami rinkai 1 dalyje nurodytus įrenginius ir naudotojo sąsajas, gamintojai, kūrėjai ir importuotojai užtikrina, kad tokiuose įrenginiuose ir naudotojo sąsajose būtų įdiegta funkcija, leidžianti naudotojams bet kuriuo metu laisvai ir lengvai pakeisti jų konfigūraciją, įskaitant numatytąsias nuostatas, kuriomis kontroliuojama arba valdoma prieiga prie siūlomų žiniasklaidos paslaugų ir naudojimasis jomis.
3. 1 dalyje nurodytų įrenginių ir naudotojų sąsajų gamintojai, kūrėjai ir importuotojai užtikrina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjų, prie kurių paslaugų tais įrenginiais ir naudotojų sąsajomis suteikiama prieiga, vaizdinė tapatybė būtų nuosekliai ir aiškiai matoma naudotojams.
4. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad 1 dalyje nurodytų įrenginių ir naudotojo sąsajų gamintojai, kūrėjai ir importuotojai laikytųsi 2 ir 3 dalių.

5. Valdyba skatina žiniasklaidos paslaugų teikėjų, standartizacijos įstaigų ar kitų atitinkamų suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą, kad būtų skatinama kurti suderintus standartus, susijusius su 1 dalyje nurodytų įrenginių ar naudotojo sąsajų projektavimu arba susijusius su tokiais įrenginiais perduodamais skaitmeniniais signalais.

5 SKIRSNIS

REIKALAVIMAI, KELIAM GERAI VEIKIANČIOS ŽINIASKLAIDOS RINKOS PRIEMONĖMS IR PROCEDŪROMS

21 straipsnis

Nacionalinės priemonės, turinčios įtakos žiniasklaidos paslaugų teikėjams

1. Valstybės narės taikomos teisėkūros, reguliavimo ar administracinė priemonės, kurios gali turėti įtakos vidaus rinkoje veikiančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų žiniasklaidos pliuralizmui ar redakcinei nepriklausomybei, turi būti tinkamai motyvuotos ir proporcingos. Tokios priemonės turi būti pagrįstos, skaidrios, objektyvios ir nediskriminacinės.
2. Bet kokiai nacionalinei procedūrai, naudojamai 1 dalyje nurodytai administracinei priemonei priimti, taikomi iš anksto nustatyti terminai. Tokios procedūros vykdomos nepagrįstai nedelsiant.

3. Bet kuris žiniasklaidos paslaugų teikėjas, kuriam taikoma 1 dalyje nurodyta reguliavimo ar administracinė priemonė, susijusi su juo individualiai ir tiesiogiai, turi teisę apskųsti tokią priemonę apeliacinei institucijai. Ta institucija, kuria gali būti teismas, turi būti nepriklausoma nuo dalyvaujančių šalių ir nuo bet kokio išorinio kišimosi ar politinio spaudimo, galinčio pakenkti nepriklausomam jai pateiktų klausimų vertinimui. Ji turi turėti reikiamą kompetenciją, kad galėtų veiksmingai ir laiku vykdyti savo funkcijas.
4. Jei tikėtina, kad 1 dalyje nurodyta reguliavimo ar administracinė priemonė bus daromas reikšmingas poveikis žiniasklaidos paslaugų teikėjų veiklai vidaus rinkoje, Valdyba savo iniciatyva, Komisijos prašymu arba tinkamai pagrįstu ir motyvuotu žiniasklaidos paslaugų teikėjo, kurį individualiai ir tiesiogiai paveikė tokia priemonė, prašymu parengia nuomonę dėl šios priemonės. Nedarant poveikio Sutartyse numatytiems savo įgaliojimams, Komisija gali pateikti savo nuomonę šiuo klausimu. Valdyba ir Komisija savo nuomones skelbia viešai.
5. Kad galėtų parengti nuomonę pagal 4 dalį, Valdyba ir, kai taikytina, Komisija gali prašyti nacionalinės institucijos arba įstaigos, kuri priima 1 dalyje nurodytą reguliavimo ar administracinę priemonę, individualiai ir tiesiogiai darančią poveikį žiniasklaidos paslaugų teikėjui, pateikti atitinkamą informaciją. Atitinkama nacionalinė institucija arba įstaiga tą informaciją pateikia nepagrįstai nedelsdama elektroninėmis priemonėmis.

22 straipsnis

Koncentracijos žiniasklaidos rinkoje vertinimas

1. Nacionalinės teisės aktuose valstybės narės nustato esmines ir procedūrines taisykles, kuriomis suteikiama galimybė atlikti koncentracijos žiniasklaidos rinkoje, kuri gali turėti didelį poveikį žiniasklaidos pliuralizmui ir redakcinei nepriklausomybei, vertinimą. Tokios taisyklės:
 - a) turi būti skaidrios, objektyvios, proporcingos ir nediskriminuojančios;
 - b) jomis reikalaujama, kad tokioje koncentracijoje žiniasklaidos rinkoje dalyvaujančios šalys iš anksto praneštų apie koncentraciją atitinkamoms nacionalinėms institucijoms arba įstaigoms arba suteiktų tokioms institucijoms arba įstaigoms tinkamus įgaliojimus iš tų šalių gauti informaciją, reikalingą koncentracijai įvertinti;
 - c) jomis paskiriamos nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos, atsakingos už vertinimą, arba užtikrinamas jų esminis dalyvavimas atliekant tokį vertinimą;
 - d) jomis iš anksto nustatomi objektyvūs, nediskriminaciniai ir proporcingi kriterijai, pagal kuriuos būtų pranešama apie tokią koncentraciją žiniasklaidos rinkoje ir vertinamas poveikis žiniasklaidos pliuralizmui ir redakcinei nepriklausomybei, ir
 - e) jomis iš anksto nustatomi tokių vertinimų užbaigimo terminai.

Šioje dalyje nurodytas koncentracijos žiniasklaidos rinkoje vertinimas turi būti atskiras nuo Sąjungos ir nacionalinės konkurencijos teisės vertinimų, įskaitant vertinimus, numatytus pagal bendrovių susijungimų kontrolės taisykles. Jis atliekamas nedarant poveikio Reglamento (EB) Nr. 139/2004 21 straipsnio 4 daliai, kai taikytina.

2. Atliekant 1 dalyje nurodytą koncentracijos žiniasklaidos rinkoje vertinimą, visų pirma atsižvelgiama į šiuos elementus:

- a) numatomą koncentracijos žiniasklaidos rinkoje poveikį žiniasklaidos pliuralizmui, įskaitant jos poveikį viešosios nuomonės formavimui ir žiniasklaidos paslaugų ir žiniasklaidos pasiūlos rinkoje įvairovei, atsižvelgiant į internetinę aplinką ir šalių interesus, ryšius ar veiklą kitose žiniasklaidos ar su žiniasklaida nesusijusiose įmonėse;
- b) redakcinės nepriklausomybės apsaugos priemonės, įskaitant priemones, kurių žiniasklaidos paslaugų teikėjai ėmėsi siekdami užtikrinti redakcinių sprendimų nepriklausomumą;
- c) ar, nesant koncentracijos žiniasklaidos rinkoje, koncentracijoje žiniasklaidos rinkoje dalyvaujančios šalys išliktų ekonomiškai tvarios ir ar yra kokių nors galimų alternatyvų jų ekonominiam tvarumui užtikrinti;
- d) kai aktualu, Komisijos metinės teisinės valstybės principo taikymo ataskaitos išvadas, susijusias su žiniasklaidos pliuralizmu ir žiniasklaidos laisve, ir

- e) kai taikytina, įsipareigojimus, kuriuos visos koncentracijoje žiniasklaidos rinkoje dalyvaujančios šalys gali pasiūlyti žiniasklaidos pliuralizmui ir redakcinei nepriklausomybei apsaugoti.
3. Komisija, padedama Valdybos, paskelbia gaires dėl 2 dalies a, b ir c punktuose nurodytų elementų.
4. Kai koncentracija žiniasklaidos rinkoje gali turėti įtakos žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos veikimui, atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija arba įstaiga iš anksto konsultuojasi su Valdyba dėl vertinimo projekto arba nuomonės projekto.
5. Laikydamosi terminų, kuriuos Valdyba turi nustatyti savo darbo tvarkos taisyklėse, Valdyba parengia nuomonę dėl 4 dalyje nurodytų vertinimo projekto arba nuomonės projekto, atsižvelgdama į 2 dalyje nurodytus elementus, ir perduoda tą nuomonę atitinkamai nacionalinei reguliavimo institucijai arba įstaigai ir Komisijai.
6. 4 dalyje nurodyta nacionalinė reguliavimo institucija arba įstaiga kiek įmanoma labiau atsižvelgia į 5 dalyje nurodytą nuomonę. Jei ta nacionalinė reguliavimo institucija arba įstaiga visiškai ar iš dalies nesilaiko nuomonės, ji per Valdybos darbo tvarkos taisyklėse nustatytą terminą pateikia Valdybai ir Komisijai motyvuotą pagrindimą, kuriame paaiškinta jos pozicija.

23 straipsnis

Nuomonės dėl koncentracijos žiniasklaidos rinkoje

1. Jei vertinimas ar konsultacijos pagal 22 straipsnį neatliekami, Valdyba savo iniciatyva arba Komisijos prašymu parengia nuomonę dėl koncentracijos žiniasklaidos rinkoje poveikio žiniasklaidos pliuralizmui ir redakcinei nepriklausomybei, jei ta koncentracija žiniasklaidos rinkoje gali turėti įtakos žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos veikimui. Valdyba savo nuomonę pagrindžia 22 straipsnio 2 dalyje nurodytais elementais. Valdyba gali atkreipti Komisijos dėmesį į tokią koncentraciją žiniasklaidos rinkoje.
2. Nedarydama poveikio Sutartyse numatytiems savo įgaliojimams, Komisija gali pateikti savo nuomonę šiuo klausimu.
3. Valdyba ir Komisija savo nuomones, nurodytas šiame straipsnyje, skelbia viešai.

6 SKIRSNIS

SKAIDRUS IR SĄŽININGAS EKONOMINIŲ IŠTEKLIŲ PASKIRSTYMAS

24 straipsnis

Auditorijos matavimas

1. Auditorijos matavimo sistemų teikėjai užtikrina, kad jų auditorijos matavimo sistemos ir jų auditorijos matavimo sistemose naudojama metodika atitiktų skaidrumo, nešališkumo, įtraukumo, proporcingumo, nediskriminavimo, palyginamumo ir patikrinamumo principus.
2. Nedarant poveikio įmonių komercinių paslapčių, kaip apibrėžta Direktyvos (ES) 2016/943 2 straipsnio 1 punkte, apsaugai, nuosavybinių auditorijos matavimo sistemų teikėjai nepagrįstai nedelsdami ir nemokamai žiniasklaidos paslaugų teikėjams, reklamos skleidėjams ir žiniasklaidos ir reklamos skleidėjų įgaliotoms trečiosioms šalims teikia tikslią, išsamią, visapusišką, suprantamą ir naujausią informaciją apie jų auditorijos matavimo sistemose naudojamą metodiką.

Nuosavybinių auditorijos matavimo sistemų teikėjai užtikrina, kad kartą per metus būtų atliekamas jų auditorijos matavimo sistemose naudojamos metodikos ir to, kaip ji taikoma, nepriklausomas auditas. Žiniasklaidos paslaugų teikėjo prašymu nuosavybinės auditorijos matavimo sistemos teikėjas jam pateikia informaciją apie auditorijos matavimo rezultatus, įskaitant neagreguotus duomenis, susijusius su žiniasklaidos paslaugų teikėjo žiniasklaidos turiniu ir žiniasklaidos paslaugomis.

Šia dalimi nedaromas poveikis Sąjungos duomenų apsaugos ir privatumo taisyklėms.

3. Nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos skatina auditorijos matavimo sistemų teikėjus kartu su žiniasklaidos paslaugų teikėjais, interneto platformų paslaugų teikėjais, jiems atstovaujančiomis organizacijomis ir bet kuriomis kitomis suinteresuotosiomis šalimis parengti elgesio kodeksus arba skatina auditorijos matavimo sistemų teikėjus laikytis elgesio kodeksų, dėl kurių bendrai susitarė ir kuriuos plačiai pripažįsta žiniasklaidos paslaugų teikėjai, jiems atstovaujančios organizacijos ir bet kurios kitos suinteresuotosios šalys.

Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytais elgesio kodeksais siekiama skatinti reguliarią, nepriklausomą ir skaidrią jų tikslų veiksmingo įgyvendinimo ir 1 dalyje nurodytų principų laikymosi stebėseną, be kita ko, atliekant nepriklausomą ir skaidrų auditą.

4. Komisija, padedama Valdybos, gali parengti 1, 2 ir 3 dalių praktinio taikymo gaires, kai tikslinga, atsižvelgdama į 3 dalyje nurodytus elgesio kodeksus.
5. Valdyba skatina keitimąsi geriausios praktikos, susijusios su auditorijos matavimo sistemų diegimu, pavyzdžiais, palaikydama reguliarių nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų atstovų, auditorijos matavimo sistemų teikėjų atstovų, žiniasklaidos paslaugų teikėjų atstovų, interneto platformų paslaugų teikėjų atstovų ir kitų suinteresuotųjų šalių dialogą.

25 straipsnis

Viešųjų lėšų valstybinei reklamai paskirstymas ir tiekimo arba paslaugų sutartys

1. Viešosios lėšos arba bet koks kitas atlygis ar pranašumas, kurį valdžios institucijos arba subjektai tiesiogiai arba netiesiogiai suteikia žiniasklaidos paslaugų teikėjams ar interneto platformų paslaugų teikėjams valstybinės reklamos tikslais, ar tiekimo arba paslaugų sutartys, sudarytos su žiniasklaidos paslaugų teikėjais ar interneto platformų paslaugų teikėjais, skiriami pagal iš anksto elektroninėmis priemonėmis ir naudotojams patogiu būdu viešai paskelbtus skaidrius, objektyvius, proporcingus ir nediskriminacinius kriterijus ir taikant atviras, proporcingas ir nediskriminacines procedūras.

Valstybės narės siekia užtikrinti, kad bendros metinės viešosios išlaidos, skirtos valstybinei reklamai, būtų paskirstytos užtikrinant didelę rinkoje atstovaujamų žiniasklaidos paslaugų teikėjų įvairovę, atsižvelgiant į atitinkamų žiniasklaidos rinkų nacionalinius ir vietos ypatumus.

Šis straipsnis nedaro poveikio viešųjų sutarčių ir koncesijos sutarčių skyrimui pagal Sąjungos viešųjų pirkimų taisyklės arba Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymui.

2. Valdžios institucijos arba subjektai, kasmet elektroninėmis priemonėmis ir naudotojams patogiu būdu viešai skelbia informaciją apie savo valstybinės reklamos viešąsias išlaidas. Toje informacijoje pateikiami bent šie duomenys:
 - a) žiniasklaidos paslaugų teikėjų arba interneto platformų paslaugų teikėjų, iš kurių buvo įsigytos paslaugos, juridiniai pavadinimai;

- b) jei taikytina, verslo grupių, kurioms priklauso bet kurie žiniasklaidos paslaugų teikėjai arba interneto platformų paslaugų teikėjai, juridiniai pavadinimai, kaip nurodyta a dalyje, ir
- c) bendra per metus išleista suma ir metinės sumos, išleistos kiekvienam žiniasklaidos paslaugų teikėjui arba interneto platformos paslaugų teikėjui atskirai.

Valstybės narės gali netaikyti pirmos pastraipos b punkte nustatytos pareigos teritorinių vienetų, kuriuose gyvena mažiau nei 100 000 gyventojų, subnacionalinėms valdžios institucijoms ir tokių subnacionalinių valdžios institucijų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuojamiems subjektams.

3. Valstybių narių nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos arba kitos kompetentingos nepriklausomos institucijos arba įstaigos stebi ir kasmet teikia ataskaitas apie tai, kaip paskirstomos valstybinės reklamos išlaidos žiniasklaidos paslaugų teikėjams ir interneto platformų teikėjams remiantis 2 dalyje išdėstyta informacija. Tos metinės ataskaitos skelbiamos viešai ir lengvai prieinamu būdu.

Siekdamos įvertinti pagal 2 dalį pateiktos informacijos apie valstybinę reklamą išsamumą, valstybių narių nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos arba kitos kompetentingos nepriklausomos institucijos arba įstaigos gali prašyti 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų valdžios institucijų ar subjektų pateikti papildomos informacijos, įskaitant išsamesnę informaciją apie 1 dalyje nurodytų kriterijų ir procedūrų taikymą.

Jei stebėseną, vertinimą ir ataskaitų teikimą atlieka kitos kompetentingos nepriklausomos institucijos arba įstaigos valstybėse narėse, jos tinkamai apie tai informuoja nacionalines reguliavimo institucijas arba įstaigas.

IV skyrius

Baigiamosios nuostatos

26 straipsnis

Stebėsenos vykdymas

1. Komisija užtikrina nepriklausomą ir nuolatinę žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos, įskaitant jos veikimui kylančią riziką ir tokio veikimo pažangą, stebėseną (toliau – stebėseną). Dėl tos stebėsenos išvadų konsultuojamasi su Valdyba ir jos pateikiamos ir aptariamoms ryšių komitete.
2. Komisija, pasikonsultavusi su Valdyba, apibrėžia pagrindinius veiklos rezultatų rodiklius, metodines apsaugos priemones objektyvumui apsaugoti ir tyrėjų atrankos kriterijus naudotinus stebėsenai vykdyti.
3. Stebėseną apima:
 - a) išsamią visų valstybių narių žiniasklaidos rinkų, įskaitant žiniasklaidos koncentracijos lygį ir užsienio vykdomo manipuliavimo informacija ir kišimosi riziką, analizę;
 - b) žiniasklaidos paslaugų vidaus rinkos, kaip visumos, veikimo apžvalgą ir perspektyvinį vertinimą, be kita ko, kiek tai susiję su interneto platformų poveikiu;

- c) žiniasklaidos paslaugų teikėjų žiniasklaidos pliuralizmui ir redakcinei nepriklausomybei kylančios rizikos, jei ji galėtų daryti poveikį vidaus rinkos veikimui, apžvalgą;
 - d) priemonių, kurių ėmėsi žiniasklaidos paslaugų teikėjai, siekdami užtikrinti redakcinių sprendimų nepriklausomumą, apžvalgą;
 - e) išsamią valstybinei reklamai skirtų viešųjų lėšų paskirstymo sistemų ir praktikos apžvalgą.
4. Stebėseną vykdoma kasmet. Stebėsenos rezultatai, įskaitant jos metu naudotą metodiką ir duomenis, skelbiami viešai ir kasmet pateikiami Europos Parlamentui.

27 straipsnis

Vertinimas ir ataskaitų teikimas

1. Ne vėliau kaip ... [51 mėnuo nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos] ir paskui kas ketverius metus Komisija įvertina šį reglamentą ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.
2. Atlikdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytą tokį pirmąjį vertinimą, Komisija visų pirma išnagrinėja 11 straipsnyje nurodyto Valdybos sekretoriato veikimo efektyvumą, be kita ko, kiek tai susiję su išteklių pakankamumu jo užduotims atlikti.

3. 1 dalies tikslais ir Komisijai paprašius, valstybės narės ir Valdyba siunčia jai atitinkamą informaciją.
4. Atlikdama šios straipsnio 1 dalyje nurodytus vertinimus, Komisija atsižvelgia į:
 - a) Europos Parlamento, Tarybos ir kitų atitinkamų įstaigų ar šaltinių pozicijas ir išvadas;
 - b) atitinkamuose forumuose vykusių diskusijų rezultatus;
 - c) atitinkamus Valdybos parengtus dokumentus;
 - d) 26 straipsnyje nurodytos stebėsenos rezultatus.
5. Kai tikslinga, kartu su 1 dalyje nurodytomis ataskaitomis gali būti pateikiamas pasiūlymas iš dalies pakeisti šį reglamentą.

28 straipsnis
Direktyvos 2010/13/ES pakeitimai

Direktyva 2010/13/ES iš dalies keičiama taip:

- 1) 30b straipsnis išbraukiamas;
- 2) nuorodos į Direktyvos 2010/13/ES 30b straipsnį laikomos nuorodomis į šio reglamento 13 straipsnio 1 dalies c punktą.

29 straipsnis
Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas taikomas nuo ... [15 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos]. Tačiau:

- a) 3 straipsnis taikomas nuo ... [6 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos];
- b) 4 straipsnio 1 ir 2 dalys, 6 straipsnio 3 dalis ir 7–13 ir 28 straipsniai taikomi nuo ... [9 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos];
- c) 14–17 straipsniai taikomi nuo ... [12 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos];
- d) 20 straipsnis taikomas nuo ... [36 mėnesiai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos].

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkė

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė